

Univerzita Hradec Králové
Fakulta informatiky a managementu
Katedra ekonomie

Kontrola ve veřejné správě
Bakalářská práce

Autor: Věra Nebehayová
Studijní obor: Informační management

Vedoucí práce: Ing. et Bc. Král Martin
Odborný konzultant: Mgr. Lenka Daňková
Pracoviště

Hradec Králové

Srpen 2019

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci zpracovala samostatně a s použitím uvedené literatury.

V Hradci Králové dne 18.8.2019

Věra Nebehayová

Poděkování:

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Ing. et Bc. Martinu Královi za metodické vedení práce, za cenné rady, věcné připomínky a vstřícnost při konzultacích k vypracování bakalářské práce.

Anotace

Bakalářská práce na téma kontrola ve veřejné správě se zaměřuje na kontrolní činnost odboru inspekce ministra sekce dozoru a kontroly ministerstva obrany s využitím databázového evidenčního systému. Práce obecně seznamuje s významem vnitřní kontroly ve veřejné správě a vývojem vnitřní kontroly v rezortu Ministerstva obrany. Jsou popsány úkony při provádění vnitřní kontroly odborem inspekce ministra s podpůrným nástrojem kontrolní činnosti databázovým evidenčním systémem. Cílem této práce je zjistit využití databázového evidenčního systému příslušníky odboru inspekce ministra při průběhu kontroly a při plánování kontrol. K zjištění praktičnosti využití systému je použito anonymní dotazníkové šetření, které má za úkol lokalizovat případné nedostatky systému.

Klíčová slova

Kontrola, veřejná správa, vnitřní kontrola, management, databázový systém.

Annotation

Title: Inspection in Public Administration

The bachelor thesis "Inspection in Public Administration" focuses on inspection activities of the Inspection of the Minister Department of the Supervision and Inspection Division of the Ministry of Defense using the database evidence system. The work generally introduces the importance of internal inspection in public administration and the development of internal inspection in the Ministry of Defense. There are described acts in the implementation of internal inspection by the Inspection of Minister Department with a database evidence system as a supporting tool for inspection activities. The aim of this work is to find out the use of the database evidence system by members of the Inspection of the Minister Department during the inspection and planning of inspections. An anonymous questionnaire is used to identify the practical use of the system and its task is to locate possible shortcomings of the system.

Keywords

Inspection, public administration, internal control, management, database system.

Obsah

1	Úvod.....	1
2	Kontrola ve veřejné správě	3
2.1	Manažerské funkce	3
2.1.1	Plánování	3
2.1.2	Organizování	4
2.1.3	Vedení lidí.....	4
2.1.4	Rozhodování.....	5
2.1.5	Kontrola.....	6
2.2	Činnost orgánů veřejné správy	8
2.3	Státní správa.....	10
2.3.1	Orgány státní moci	11
2.3.2	Vláda	11
2.3.3	Nejvyšší kontrolní úřad.....	12
2.3.4	Ministerstva a jiné správní úřady.....	13
2.3.5	Územní samosprávné celky	14
2.3.6	Právnícké a fyzické osoby vykonávající státní správu	15
2.4	Ministerstvo obrany	16
2.4.1	Odbor interního auditu Ministerstva obrany	18
2.4.2	Odbor bezpečnosti Ministerstva obrany	19
2.5	Sekce dozoru a kontroly Ministerstva obrany	19
2.6	Historie vnitřní kontroly v Ministerstvu obrany.....	20
2.6.1	Kontrola v armádě.....	20
2.6.2	Kontrola v působnosti MO	21
3	Databázový evidenční systém	23
3.1	Role v databázovém evidenčním systému.....	25

3.1.1	Role inspektor.....	25
3.1.2	Role pro řízení	25
3.2	Prostředí databázového evidenčního systému.....	26
3.2.1	Přehledové stránky	26
3.2.2	Stránka vyhledávání	27
3.2.3	Statistické a editační stránky	27
3.2.4	Úložiště	29
3.3	Průběh kontroly s databázovým evidenčním systémem	29
3.3.1	Příprava kontroly	30
3.3.2	Realizace kontroly	30
3.3.3	Vypořádání kontroly	31
4	Dotazníkové šetření	32
4.1	Vyhodnocení dotazníku	32
4.1.1	Oprávnění a role.....	34
4.1.2	Rozsah oprávnění.....	35
4.1.3	Grafické prostředí.....	36
4.1.4	Složitost práce se systémem.....	37
4.1.5	Přínos při kontrolní činnosti.....	38
4.1.6	Rozsah číselníků.....	39
4.1.7	Návrhy na zlepšení.....	40
5	Závěry a doporučení	41
6	Použitá literatura a zdroje	44
6.1	Seznam použité literatury.....	44
6.2	Ostatní zdroje a právní předpisy.....	45
7	Přílohy	47

Seznam obrázků

Obr. 1 DES – možnosti statistických výstupů.....	26
Obr. 2 Jednotlivé záložky DES	27
Obr. 3 Stránka vyhledávání.....	27
Obr. 4 Stránka vyhledávání podle osob.....	27
Obr. 5 Založení nové porady.....	28
Obr. 6 Určení příslušného data porady	28
Obr. 7 Úložiště souborů.....	29
Obr. 8 Pohled na prostředí vkládání kontrolní akce	30
Obr. 9 Detailní pohled na prostředí kontrolní akce.....	31

Seznam grafů

Graf 1 Dotazníkové šetření – otázka č. 1	34
Graf 2 Dotazníkové šetření – otázka č. 2	35
Graf 3 Dotazníkové šetření – otázka č. 3	36
Graf 4 Dotazníkové šetření – otázka č. 4	37
Graf 5 Dotazníkové šetření – otázka č. 5	38
Graf 6 Dotazníkové šetření – otázka č. 6	39
Graf 7 Dotazníkové šetření – otázka č. 7	40

Seznam zkratk

ČSR	Československá republika
DES	databázový evidenční systém
OIM	odbor inspekce ministra

1 Úvod

Kontrola ve veřejné správě je jednou ze základních funkcí řízení. Kontrolní činnost v rezortu Ministerstva obrany využívají vedoucí zaměstnanci na všech úrovních řízení jako určité zpětné vazby. V rezortu Ministerstva obrany je odpovědným za koordinaci a provádění vnitřní kontroly (mimo finanční kontroly) a na základě pověření ministra i dalších kontrol odbor inspekce ministra sekce dozoru a kontroly Ministerstva obrany, který je nejvyšším a nezávislým kontrolním orgánem Ministerstva obrany.

Hlavním cílem bakalářské práce je na základě výzkumu zanalyzovat využití a přínos databázového evidenčního systému v rámci kontrolní činnosti odboru inspekce ministra a navrhnout možná zlepšení jeho využití k zefektivnění kontrolní činnosti jakožto jednu z nedílných součástí procesu řízení. Dílčím cílem je seznámit s tímto systémem, který odbor inspekce ministra využívá při provádění vnitřních kontrol, a to od úkonů předcházejících kontrole přes zahájení a samotnou kontrolu po zpracování protokolu o kontrole a vyřízení případných námitek.

Pro splnění hlavního cíle bakalářské práce je využita jedna ze základních výzkumných metod, a to dotazování. Z důvodu úzkého počtu dotazovaných se jedná o kvalitativní výzkum. Použita byla písemná forma anonymního dotazníkové šetření sestaveného z jednoduchých sedmi otázek. První otázka má formu uzavřenou je to identifikační otázka s výběrem ze dvou možností, otázky dva až šest jsou polootevřené, kde má respondent výběr ze tří odpovědí s možností vlastní volné odpovědi. Poslední sedmá otázka je otevřená otázka a dává možnost respondentovi vyjádřit vlastní názor. Pro splnění dílčího cíle je využita metoda popisu, kde pojetí pojmů vychází přímo z užívání databázového evidenčního systému.

Bakalářská práce postupně seznamuje se základními manažerskými funkcemi. Zmiňuje plánování, organizování, vedení lidí, rozhodování a popisuje obecně kontrolu. Dále se soustřeďuje na činnost orgánů veřejné správy zaměřenou i na kontrolní činnost. Následuje obecné seznámení se státní správou, především s orgány státní správy. Je zmíněna důležitost Nejvyššího kontrolního úřadu jako nezávislého kontrolního orgánu, který kontroluje hospodaření státu. Popisuje

působnost ministerstev, jiných správních úřadů neřízených členem vlády a ostatních subjektů podílejících se na veřejné správě.

Seznamuje s působností Ministerstva obrany a jeho kontrolními orgány, tj. odboru interního auditu, Inspektorátu náčelníka generálního štábu, odboru bezpečnosti Ministerstva obrany, a především sekcí dozoru a kontroly Ministerstva obrany.

Je zde popsána stručná historie inspekce a přepisů k vnitřní kontrole od znovuzřízení inspekce ministra tehdy národní obrany roku 1963 až po současnost, kdy se inspekce stala součástí sekce dozoru a kontroly s dalšími odbory provádějícími vnitřní kontrolu a dozor v rezortu Ministerstva obrany.

Další kapitola se věnuje databázovému evidenčnímu systému, jako podpůrným systémem ke kontrolní činnosti, který využívá odbor inspekce ministra. Popisuje základní rozdělení rolí v databázovém evidenčním systému a jeho prostředí. Následuje popis průběhu kontroly s podporou tohoto systému.

Na základě dotazníkového šetření jsou analyzovány možnosti databázového evidenčního systému. Zároveň šetření poskytne základ pro návrhy možných zlepšení využití systému, s cílem posílení efektivnosti a účelnosti vlastní realizace kontrolní činnosti v rezortu Ministerstva obrany v návaznosti na plnění stanovených úkolů za efektivního, hospodárného a účelného využívání veřejných zdrojů.

2 Kontrola ve veřejné správě

System vnitřní kontroly vytváří podmínky pro efektivní, účelný a hospodárný výkon veřejné správy. Má za úkol včas zjišťovat a vyhodnocovat rizika spojené s plněním záměrů a cílů orgánů veřejné správy. [8, str. 71]

2.1 Manažerské funkce

Ve veřejné správě probíhá každodenně řada manažerských rozhodovacích procesů. Management můžeme definovat více pojmy. Hálek ve své publikaci shrnuje definice managementu jako: „*Management je ucelený soubor ověřených přístupů, názorů, zkušeností, doporučení a metod, které vedoucí pracovníci (tj. manažeři) užívají k zvládnutí specifických činností (tj. manažerských funkcí), jež jsou nezbytné k dosažení soustavy podnikatelských cílů organizace včetně její prosperity.*“ [2, str. 11] Výstižná je i definice Vodáčka a Vodáčkové, kteří mimo jiných rozlišují definici pro vedoucí pracovníky: „*Management znamená zvládnutí plánovacích, organizačních, personálních a kontrolních činností, zaměřených na dosažení soustavy cílů organizace.*“ [13, str. 12]. Obě definice popisují základní manažerské funkce, mezi které patří plánování, organizování, vedení lidí, rozhodování a kontrola.

2.1.1 Plánování

Plánování je výchozí manažerská činnost, která předchází všechny ostatní. Je to aktivita se zaměřením na budoucí vývoj. Plánování obsahuje vymezení cílů, vymezení postupů (harmonogram), určení zdrojů (rozpočet). Výsledkem plánování je plán. Z časového hlediska můžeme členit plánování na dlouhodobé (na více než pět let), střednědobé (v rozsahu jednoho až pěti let) a krátkodobé (roční a kratší období). Podle charakteru rozhodovacího procesu dělíme plánování na strategické plány (delší časový výhled, určuje vývoj organizace, vypracovává je vrcholový management), taktické plány (zpracovává je střední management a schvaluje vrcholový management, směřují k uskutečnění strategických plánů a specifikují úkoly z nich vyplývající) a operativní plány (jsou sestavovány na kratší časové období, při jejich přípravě jsou respektovány cíle taktických plánů, vychází z konkrétních podmínek). [11, str. 110]

2.1.2 Organizování

Další manažerská funkce je organizování, kterou lze definovat jako to cílevědomou činnost, jejímž cílem je uspořádat jednotlivé prvky v systému a zkoordinovat jejich aktivity tak, aby toto složení vedlo k dosažení stanovených cílů. Existuje několik organizačních struktur, které dělíme na pevné a pružné struktury. Pevnou strukturu dále rozdělujeme na liniovou organizační strukturu, tu nalezneme v malých podnicích, kde manažer je současně majitel, výhodou je její jednoduchost. Další pevná struktura je funkcionální (funkční) vznikla v důsledku strojového velkopřůmyslu v letech 1900 – 1910 vytvořením tzv. funkčních mistrů [2, str. 25], nevýhodami funkční struktury jsou především složitost a překrývání pravomocí následkem množství funkčních mistrů. Struktura liniově štábní slučuje výhody předchozích struktur, hlavní linie: ředitel – náměstek – vedoucí – mistr. Poslední pevnou organizační strukturou je divizionální, běžný příklad decentralizované struktury. Menší centrála řídí více samostatných celků s vlastním plánem, pravomocemi i rozpočtem. Tím pádem mají větší odpovědnost oproti hromadnému hospodaření celku (podniku). [2, str. 25] Jednou ze slabín divizionální organizační struktury je, že se upřednostňují cíle divize před cíli kompletní organizace.

Pružné organizační struktury jsou maticové a projektové. Maticová struktura se využívá pro menší úkoly s menší velikostí týmu a na kratší časové rozpětí úkolu. Projektová organizační struktura s využitím větší velikosti týmů řeší velké projekty na delší časové rozpětí úkolu.

Vznikají formální organizace, které vychází z organizační struktury a jsou upravena organizačním řádem a neformální organizace, které vznikají spontánně.

2.1.3 Vedení lidí

Základní aktivitou manažerů všech úrovní je vedení lidí a jejich koordinace. Kvalifikovaný personál je jedním z největších kapitálů organizace. Manažer využívá své dovednosti a schopnosti k vedení, usměrňování a motivování svých spolupracovníků ke kvalitnímu a aktivnímu plnění cílů. [13, str. 118]

Vedoucí pracovníci využívají k vedení svých podřízených pracovníků několik stylů vedení, můžeme je rozdělit do okruhů. Autokratický okruh, zde se uplatňuje pouze

vůle vedoucího pracovníka, jeho myšlenky a názory, nebere se ohled na názory podřízených. Autokratický okruh obsahuje několik stylů: autoritativní, autokratický a diktátorský styl. Demokratický okruh, který je oproti autokratického okruhu oboustrannou komunikací mezi vedoucím pracovníkem a jeho podřízenými, dělíme na demokratický styl a participační styl. Posledním okruhem je liberální okruh, kde vedoucí pracovníci mají slabé postavení za to podřízení mají značnou volnost v jednání. Obsahuje liberální (liberalistický) styl, pasivní styl a laissez-faire (styl), který je nejméně vhodný, protože zde podřízený požadují, aby jim vedoucí pracovník nezasahoval do jejich činnosti.

2.1.4 Rozhodování

Ve veřejné správě se rozhoduje především ve veřejném zájmu. Rozhodování je jednou z významných manažerských činností, při které vybírají z více možností řešení případného problému. Na rozhodování, repetivě na rozhodovací procesy, které probíhají na více úrovních řízení můžeme rozdělit na stránku meritorní (věcnou, obsahovou), která ukazuje na rozlišnosti jednotlivých rozhodovacích procesů a na stránku formálnělogickou (procedurální) to, co jednotlivé rozhodovací procesy spojuje. [11, str. 81]

Rozhodovací proces je postup, který zajišťuje výběr optimálního řešení, činnost můžeme sloučit do jednotlivých etap: identifikace rozhodovacího problému, analýza a formulace rozhodovacího problému, stanovení kritérií hodnocení variant, tvorba variant rozhodování, hodnocení důsledků a výběr varianty určené k realizaci, realizace a kontrola výsledků. Rozhodovací proces dělíme podle složitosti na dobře a špatně strukturované problémy. Rozhodovací problémy dobře strukturované, tak zvané jednoduché se řeší opětovně na nižších úrovních řízení a mají zaběhlé metody řešení. Špatně strukturované problémy (složitě) se řeší většinou na vyšších úrovních řízení, jsou to nové a unikátní problémy. Na jejich řešení je potřeba kreativní přístup rozsáhlé znalosti a zkušenosti, ale i intuici. [2, str. 133-134]

Rozhodovací procesy dále dělíme podle rozsahu informací o budoucích hodnotách činitelů (ty ovlivňují výsledek rozhodnutí) na rozhodování za jistoty, kdy s jistotou jsou znát důsledky variant rozhodnutí. Rozhodovací proces za podmínek rizika

probíhá tehdy, kdy rozhodovatel zná potenciální nastávající situace a tím i důsledky jednotlivých variant těchto situací a současně zná pravděpodobnosti s jakými dílčí situace nastanou. A rozhodování za nejistoty nastává tehdy, kdy rozhodovatel nezná, s jakou pravděpodobností v realitě nastanou budoucí situace a důsledky variant. [11, str. 87]

2.1.5 Kontrola

Kontrolní činnost se využívá ve všech úrovních řízení, a to i ve veřejné správě, jako zpětné vazby k získání objektivní představě, jak jsou plněny stanovené cíle. Je to kritické zhodnocení reality, které může být pozitivní nebo negativní.

Kontrolní proces z hlediska systému dělíme na:

- vnitřní kontrolu – je prováděná uvnitř organizace,
- externí kontrolu – provádějí nezávislé orgány mimo organizaci.

Existuje několik fází kontroly. Především je nutné určit předmět kontroly, přičemž je nutné dát pozor na duplicitu kontroly. Následuje výběr a získání informací pro danou kontrolu, u těchto informací se musí ověřit jejich správnost z důvodu předejití nedostatků z nepřesných informací. Zhodnotí se kontrolované skutečnosti a z kontrolních zjištění se sepíše závěry a návrhy opatření. Zpětná kontrola je prováděna v případě, že v předcházející kontrole byla navržena nápravná opatření nebo při namátkové kontrole při prověření výsledků z předcházejících kontrol. [11, str. 138]

Kontrolní činnosti jsou vzájemně propojeny, při tvorbě vnitřního kontrolního systému je nutné si zodpovědět na tyto otázky, které uvádí Veber: „

- *proč kontrolovat – účel funkce a smysl kontroly,*
- *co kontrolovat – předmět kontroly,*
- *kdo kontroluje – subjekt kontroly,*
- *kdy kontroluje – periodicitu kontroly,*
- *jak kontrolovat – způsob, metody kontroly.“* [11, str. 141-142]

Z hlediska časového charakteru je možné rozdělit kontrolu, s ohledem na vývoj prověřovaného stavu na:

- předběžnou,
- průběžnou,
- následnou.

Předběžná kontrola je zaměřena na ověření, zda všechny potřebné kroky vedoucí k žádoucímu průběhu určitého procesu či činnosti jsou nastaveny tak, aby zabezpečily požadovaný výsledek a byly v souladu s právními a vnitřními předpisy. Jde tedy o kontrolu podmínek pro správný průběh následně realizovaných činností za současné eliminace identifikovaných rizik.

Průběžná kontrola je zaměřena na vlastní prověření realizovaných činností, zda probíhají v souladu s nastavenými podmínkami. Kontrola se v tomto případě týká procesů, které právě probíhají a na základě zjištění kontroly mohou být prováděna korigující opatření.

Následná kontrola je zaměřena zejména na ověření toho, zda bylo dosaženo požadovaných výsledků. Kontrola se v tomto případě týká procesů, které již proběhly, zda bylo skutečně dosaženo požadovaných výsledků. [11, str. 146]

Z hlediska přístupů, metod a postupů, kterých se používá ke kontrole, je několik možností. Jednou z nich je běžná vnitřní kontrola další riziková analýza, to je nástroj pro posouzení možných rizik připravovaných aktivit s cílem vyhodnotit rizika.

Nutno odlišovat kontrolu ve veřejné správě a audit ve veřejné správě. Audit představuje přezkoumání a zhodnocení dokumentů a účtů nezávislou osobou, tuto kontrolu provádí nezávislý pracovník. Ve veřejném sektoru představuje audit kontrolní procesy ke zjištění, zda hospodaření a rozpočtování odpovídá legislativě a sleduje stanovené cíle. Lze jej rozdělit na interní a externí audit. Základním rozdílem mezi externím a interním auditem je míra nezávislosti auditora ve vztahu ke kontrolovanému, a především pro koho jsou výsledky auditu určeny. [8, str. 123]

Externí audit provádí kontrolu hospodaření organizace externí auditorskou firmou, která podává objektivní zprávou o výsledku auditu. Využívá se například v případě prokazatelnosti pravdivě vedeného účetnictví (účetní audit).

[11, str. 147] Výstupy z externího auditu by měly být dostupné veřejnosti, zvyšují věrohodnost organizace. Naproti tomu interní audit je určen pro top management organizace a provádějí jej zaměstnanci organizace nezávislí na činnostech, které prověřují. Interní audit zahrnuje finanční audity, audity systémů a audity výkonu. Interního audit má orientuje na systémový audit, zda předpisy a směrnice jsou v souladu se zákony a legislativou a na postupový audit, který prověřuje průběh dosahování výsledků se zřetelem na určené cíle. [11, str. 148] Výsledkem šetření interního auditu je písemná auditorská zpráva, která shrnuje posudek a stanovisko auditora na kontrolovanou oblast, součástí jsou též doporučení opravných opatření k odstranění zjištěných nedostatků. [1, str. 122]

2.2 Činnost orgánů veřejné správy

Kompetenční zákon (zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky) rozděluje působnost ve veřejné správě jednotlivým ústředním správním úřadům. Je tak pokryta veškerá zájmová činnost státu, ať již jde o jeho zabezpečování veřejné služby nebo výkon jeho oprávnění obecně [21]. Fakticky tak vznikají jednotlivé oblasti, které více či méně řídí jednotlivé ústřední správní úřady s uplatněním základních pravidel managementu.

Protože veškerá moc ve státě je svěřena lidu, projevuje se i stanovení požadavků – standardů pro činnost v oblasti veřejné moci jako výraz zájmů lidu. Jde především o výraz vůle zástupců zvolených lidem, ať již v rámci moci zákonodárné – tvorba právních předpisů, nebo moci výkonné – tvorba podzákoných právních předpisů a instrukcí nižší právní síly, tak i soudní, kde osoby jmenované zástupcem lidu (prezidentem) kontrolují soulad činnosti kohokoli s právním řádem. Pro kontrolu ve veřejné správě tak mají stěžejní význam právní předpisy, protože různé metodiky, směrnice či sdělení již mohou pouze vysvětlovat či upřesňovat obsah právního předpisu. V právním řádu České republiky jsou necelé tři tisíce zákonů a téměř tisíc z nich obsahuje slovo kontrola. Je tedy zřejmé, jak významnou oblast ve veřejné správě kontrola tvoří.

Ve státní správě je zřetelná snaha o větší či menší oddělení orgánů, které řídí dotčenou oblast a navrhují pro ni právní regulaci, od orgánů, jež se podílejí na

kontrole dodržování právní regulace, případně řeší porušení zjištěná na správní úrovni. Názorným příkladem jsou všechny ústřední správní úřady, které nejsou ministerstvy. Historicky vznikaly vydělením konkrétní agendy z působnosti ministerstev. První se takto vydělila z působnosti Ministerstva financí centrální banka, pak následoval statistický úřad. Poté vznikaly další úřady, komise a rady, které měly zabezpečit činnost s přesahem mezi jednotlivými rezorty nebo nezávislý výkon kontroly. Při politickém vzniku vlády totiž nelze zcela zabránit vlivu politických stran na jednotlivá ministerstva. Toto postavení se pak projevuje i v obecném pojmenování těchto ústředních správních úřadů, které se běžně označují za „nezávislé regulátory“. Nezávislé postavení se projevuje především v samostatném výkonu působnosti bez přímého vlivu konkrétního ministerstva nebo vlády jako celku a současně ve způsobu jmenování osob, které stojí v jejich čele.

Ministerstva však stále mají stěžejní postavení v zajištění chodu státu. Z pohledu nákladů na výkon státní správy, ale i z pohledu možností řízení řady činností spadajících do působnosti jednotlivých rezortů je opět zřetelnou snahou oddělit kontrolní orgány od ústředního správního úřadu, tedy vlastního ministerstva. Zákony tak zřizují úřady podřízené v tomto případě konkrétním ministerstvům k výkonu kontroly v určité oblasti. V působnosti každého ministerstva tak najdeme úřad, který v konkrétní oblasti vykonává státní správu, mnohdy zaměřenou právě na kontrolní činnost.

V podřízenosti ministerstev lze najít Českou inspekci životního prostředí u Ministerstva životního prostředí, Státní úřad inspekce práce u Ministerstva práce a sociálních věcí, Českou obchodní inspekci a Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva v podřízenosti Ministerstva průmyslu a obchodu, Krajské hygienické stanice a Státní ústav pro kontrolu léčiv v Podřízenosti Ministerstva zdravotnictví, Celní a Finanční správu v podřízenosti Ministerstva financí, Česká školní inspekce v podřízenosti Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Úřad pro civilní letectví, Drážní úřad a Státní plavební správu v podřízenosti Ministerstva dopravy, Státní zemědělskou a potravinářskou inspekci, Státní veterinární správu České republiky a Českou plemenářskou inspekci v podřízenosti Ministerstva zemědělství, Národní památkový ústav v působnosti Ministerstva kultury, ale

i Hasičský sbor České republiky, nebo Polici České republiky jako bezpečnostní sbory s výraznými kontrolními úkoly v podřízenosti Ministerstva vnitra.

Všechny kontrolní orgány v rámci státní správy mají stanovenou svoji působnost příslušným právním předpisem. Je pro ně však společné, až na výjimku, že při kontrolách postupují podle stejného procesního předpisu, kterým je zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). Kontrolní řád popisuje obecná základní pravidla k provádění a průběhu kontroly (zahájení kontroly, průběh kontroly, kontrolní protokol, námitky proti kontrolnímu protokolu a jejich vypořádání) [28]. Ten se pak dále odkazuje na použití některých ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Finanční kontrolu ve státní správě upravuje zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů. Těmito předpisy jsou určeny všechny procesní postupy, kterými postupují kontrolní orgány při kontrole v rámci výkonu státní moci. Výjimku mají orgány finanční a celní správy, které postupují podle zvláštních právních předpisů, a to zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád a zákona 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky.

2.3 Státní správa

Čl. 2 odst. 1 Ústavy určuje, že lid je zdrojem veškeré státní moci a vykonává ji prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní. Státní moc lze uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon [18]. Tento princip zakotvuje čl. 2 odst. 3 Ústavy a také čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Na ústavní úrovni se hovoří o rozdělení moci mezi tři nezávislé pilíře, které se navzájem ovlivňují svou činností a tvoří tak vyvážený systém zabezpečující naplnění demokratických a právních principů, na kterých je náš stát založen. Z hlediska státní správy jsou bezesporu nejdůležitější orgány moci výkonné, které budou rozebrány podrobněji. Významně však v této oblasti působí i zbývající dvě složky státní moci, jejichž podíl bude také popsán.

2.3.1 Orgány státní moci

Orgány státní moci, které naplňují funkce státu v oblasti moci výkonné, vycházejí tedy z Ústavy. Jsou jimi prezident republiky, vláda, z hlediska kontroly i Nejvyšší kontrolní úřad, ministerstva a jiné správní úřady, územní samosprávné celky a další subjekty, kterým byla svěřena působnost ve státní správě.

Prezident republiky je hlavou státu, je volen v přímých volbách na pět let a z výkonu své funkce není odpovědný. Úřadu se ujímá na společné schůzi obou komor Parlamentu České republiky (Senátu a Poslanecké sněmovny) v okamžiku, kdy složí slib do rukou předsedy Senátu. Tím mu současně vznikají práva a povinnosti spojené s veřejnou funkcí. Ústava prezidentovi republiky svěřuje jen omezenou působnost. V čl. 62 Ústavy má přiznány jedinečné pravomoci, jež se týkají jmenování konkrétních ústavních a veřejných činitelů, výkonu politické správy a podílu na zákonodárné moci. [18]

2.3.2 Vláda

Vláda představuje vrcholný orgán moci výkonné, který se skládá z předsedy vlády, místopředsedů vlády a ministrů. Člen vlády nemusí být nutně pověřen řízením ministerstva (ministr bez portfeje, mnohdy místopředseda vlády). Počet členů vlády není omezen. Předsedu vlády a na jeho návrh také ostatní členy vlády jmenuje prezident republiky a pověřuje je řízením ministerstev nebo jiných úřadů. Do rukou prezidenta republiky všichni skládají slib.

Ústava pravomoci vládě taxativně nevymezuje, nicméně z ní a zejména pak z tzv. kompetenčního zákona (zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky) je zřejmé, že má velmi rozsáhlá oprávnění jako např. projednávání a schvalování mezinárodních smluv, přípravu návrhů zákonů, rozhodování ve věcech personálních formou jmenování (např. nejvyššího státního zástupce) nebo navrhování ke jmenování (např. velvyslanců, generálů). [21]

Vláda rozhoduje kolegiálně výhradně formou usnesení vlády, přičemž k platnosti usnesení je třeba nadpoloviční většiny jejích členů. Tato rozhodnutí nemají charakter obecně závazných právních předpisů. Bezprostředně zavazují pouze členy vlády a představitele ostatních orgánů státní správy a veřejné správy, včetně

územních samosprávných celků nebo jiných pověřených institucí, jestliže vykonávají státní správu v tzv. přenesené působnosti. Ve vztahu k jiným ústavním institucím a nezávislým orgánům státní moci (např. České národní bance, Ústavnímu soudu, Nejvyššímu kontrolnímu úřadu, Kanceláři veřejného ochránce práv) mají tato usnesení, zejména ve věcech rozpočtových, výhradně doporučující charakter.

Ze své činnosti se vláda zodpovídá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, kterou vždy žádá o vyslovení důvěry. Jednotlivého člena vlády odvolává prezident republiky na návrh předsedy vlády.

2.3.3 Nejvyšší kontrolní úřad

Nejvyšší kontrolní úřad je zakotven v čl. 97 Ústavy jako nezávislý kontrolní orgán. [18] Jeho prezidenta a viceprezidenta jmenuje na devět let prezident republiky na základě návrhu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Funkce se oba ujímají složením slibu. Postavení, působnost, organizační strukturu a činnost této specializované instituce stanoví zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu. [26]

Úkolem Nejvyšší kontrolní úřad je kontrolovat hospodaření státu (např. státního závěrečného účtu, plnění státního rozpočtu, hospodaření s prostředky obdrženy ze zahraničí atd.) [26]. Svou kontrolní činností zjišťuje, zda prostředky státu byly vynaloženy účelně, hospodárně a efektivně a dodržení právně závazných norem [33]. Plán kontrolní činnosti a kontrolní závěry schvaluje Kolegium a senáty Nejvyššího kontrolního úřadu. Kontrolní závěry mají za úkol upozornit na nedostatky, které se mohou objevit v činnosti jednotlivých rezortů při nakládání s majetkem státu [1]. Do působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu nespadá kontrola prostředků krajů, obcí a městských částí, příspěvkových organizací, vysokých škol, veřejnosprávních médií atd.

Prezident Nejvyššího kontrolního úřadu předkládá vládě každoročně Výroční zprávu, a to do tří měsíců po skončení rozpočtového roku, zároveň jí zveřejňuje ve Věstníku Nejvyššího kontrolního úřadu. Výroční zpráva obsahuje především kontroly za uplynulý rok, ale i hospodaření Nejvyššího kontrolního úřadu, spolupráci s orgány činnými v trestním řízení a mezinárodní spolupráci.

Ministerstvo obrany jako kontrolovanou osobu zastupuje Náměstek pro řízení sekce dozoru a kontroly Ministerstva obrany při kontrolních akcích Nejvyššího kontrolního úřadu v rozsahu námitkového řízení ke kontrolnímu protokolu o kontrole. Odbor inspekce ministra sekce dozoru a kontroly Ministerstva obrany zajišťuje součinnost s Nejvyšším kontrolním úřadem na jednotlivých kontrolních akcích, plní úkoly při řešení námitkového a odvolacího řízení, zevšeobecňuje kontrolní závěry v resortu Ministerstva obrany.

2.3.4 Ministerstva a jiné správní úřady

Ministerstva a jiné správní úřady se podle čl. 79 odst. 1 Ústavy zřizují a jejich působnost stanoví výlučně zákon. Tím je především kompetenční zákon (zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky).

Ústřední správní úřady jsou správní úřady, které vykonávají státní správu na celém území České republiky, ale z věcného hlediska mají pouze dílčí působnost. Nestojí nad nimi žádný nadřízený správní úřad. Kompetenční zákon je rozděluje do dvou skupin v závislosti na tom, kdo stojí v jejich čele:

- ministerstva řízená členem vlády (ministrem)
- jiné ústřední správní úřady neřízené členem vlády (ministrem).

Obě skupiny jsou si rovné.

V § 1 lze najít v současné době 14 ministerstev: Ministerstvo financí, Ministerstvo zahraničních věcí, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo kultury, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo obrany, Ministerstvo dopravy a Ministerstvo životního prostředí. [21]

V § 2 [21] je obsažen seznam 16 dalších ústředních správních úřadů: Český statistický úřad, Český úřad zeměměřický a katastrální, Český báňský úřad, Úřad průmyslového vlastnictví, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, Správa státních hmotných rezerv, Státní úřad pro jadernou bezpečnost, Národní bezpečnostní úřad, Energetický regulační úřad, Úřad vlády České republiky, Český telekomunikační úřad, Úřad pro ochranu osobních údajů, Rada pro rozhlasové

a televizní vysílání, Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí, Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře a Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost. Předsedu Českého statistického úřadu a Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže jmenuje a odvolává na návrh vlády prezident republiky. Předsedy ostatních jmenuje a odvolává vláda. [21]

Při své činnosti se ústřední správní úřady řídí právním řádem České republiky. Do jejich pravomoci obecně náleží zabezpečení plnění funkcí státu prostřednictvím aktů – příprava návrhů zákonů a jiných právních předpisů k věcem v jejich působnosti, péče o zachovávání zákonnosti v okruhu jejich působnosti, příprava podkladů pro sestavení státního rozpočtu, analýza aktuálních problémů a přijímání příslušných opatření. Jejich aktivity řídí, kontroluje a sjednocuje vláda.

Mají oprávnění vydávat na základě zákona a v jeho mezích, tj. na základě zákonného zmocnění, podzákonné právní předpisy, které se označují vyhlášky.

Za zmínku zde stojí Česká národní banka, jež má na základě čl. 98 Ústavy samostatné postavení, ovšem současně vykonává působnost typickou pro správní úřad. I ona je oprávněna na základě a v mezích zákona vydávat právní předpisy, je-li k tomu zákonem zmocněna.

2.3.5 Územní samosprávné celky

Územní samosprávné celky definuje čl. 100 Ústavy jako územní společenství občanů s právem na vlastní samosprávu, jejichž správní obvody stanoví zákon. Území státu se člení na obce (základní územní samosprávné celky), které jsou vždy součástí kraje (vyššího územního samosprávného celku). Hlavní město Praha má na základě zákona č. 131/2000 Sb. postavení kraje a zároveň obce. Krajů je tak celkem 14: Praha, Středočeský, Jihočeský, Plzeňský, Karlovarský, Ústecký, Liberecký, Královehradecký, Pardubický, Vysočina, Brněnský, Zlínský, Olomoucký a Moravskoslezský. Nadále ovšem existují okresy, které se skládají z území jednotlivých obcí. Obce jako základní územní samosprávné společenství občanů je nejnižším článkem veřejné správy. Jejich postavení určuje zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Obec i kraj spravují zastupitelstva se čtyřletým funkčním obdobím.

Pro úplnost je nutné se v rámci správy území státu zmínit i o vojenských újezdech, které představují vymezenou část území sloužící k zajištění obrany a výcviku ozbrojených sil (§ 30 zákona č. 222/1999 Sb.) [27]. Nenáleží k území žádné obce, nicméně jsou součástí konkrétního okresu. V současnosti se v České republice nacházejí čtyři vojenské újezdy: vojenský újezd Boletice, vojenský újezd Březina, vojenský újezd Hradiště a vojenský újezd Libavá (zákon č. 15/2015 Sb., o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů (zákon o hranicích vojenských újezdů)).

2.3.6 Právnícké a fyzické osoby vykonávající státní správu

Právnícké a fyzické osoby vykonávající státní správu jsou poslední skupinou subjektů podílejících se na veřejné správě. Nejedná se o skupinu početnou, ale o to různorodější. Pravděpodobně nejznámější jsou právnícké osoby vykonávající veřejnou správu v oblasti státem regulovaných povolání jako např. Česká lékařská komora, Notářská komora České republiky, Česká advokátní komora, Komora veterinárních lékařů České republiky, Exekutorská komora České republiky, Komora auditorů České republiky, Česká komora architektů či Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě.

Tyto právnícké osoby vznikly na základě zákona a zákon jim také svěřil značná oprávnění v oblasti povolání, která se významně podílejí na uspokojování veřejných funkcí státu. Jde jednak o výraz decentralizace veřejné správy, která využívá samosprávných institucí vznikajících přirozeně v rámci občanské společnosti. Právní předpisy v některých případech nepřenáší výkon veřejné správy zcela na samosprávné orgány, ale pouze je částečně využívají. Příkladem může být právě výkon kontroly ve veřejném zájmu fyzickými osobami, které ve většině navrhuje právnícké nebo fyzické osoby podílející se na určité specifické činnosti. Jde o lesní, rybářskou a mysliveckou stráž, což jsou fyzické osoby jmenované státním orgánem na návrh majitelů nebo uživatelů lesa, revíru nebo honitby, které pak na svěřeném území mohou kontrolovat soulad činnosti osob s příslušným právním předpisem. Do jejich pravomoci typicky patří například ukládání pokut příkazem při zjištění přestupku.

2.4 Ministerstvo obrany

Ministerstvo obrany je ústředním správním úřadem pro oblast obrany a obranné politiky, které monokraticky řídí ministr obrany, jenž je současně členem vlády. Základní vztahy vnitřní organizace a řízení Ministerstva obrany jako ústředního správního úřadu, kompetence jednotlivých organizačních celků rezortu Ministerstva obrany a vztahy mezi nimi i vybrané pravomoci a povinnosti některých zaměstnanců určuje Organizační řád Ministerstva obrany čj. MO 162987/2018-SST MO ze dne 13. června 2018, ve znění dvou doplňků.

Součástí Ministerstva obrany je:

- Generální štáb Armády České republiky,
- Vojenská policie,
- Vojenské zpravodajství.

Podřízenými správními úřady Ministerstva obrany jsou:

- Úřad pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti,
- újezdní úřady,
- krajská vojenská velitelství.

Působnost Ministerstva obrany vychází zejména z § 16 kompetenčního zákona, ale také dalších zákonů [např. zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), zákon č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu]. Podle § 16 odst. 1 kompetenčního zákona odpovídá především za zabezpečování obrany České republiky, řízení Armády České republiky a správu vojenských újezdů. [21]

S ohledem na postavení Armády České republiky a vojenských újezdů jako podřízených složek je nejdůležitější oblastí kontroly ve státní správě kontrola činnosti ministerstev, krajských úřadů a obecních úřadů v oblasti obrany státu. Jde o plnění úkolů podle § 6 až 8 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, a zejména nařízení vlády č. 139/2017 Sb., o plánování obrany státu.

Zvláštní postavení obrany státu se především v dobách socialismu odrazilo ve snaze vyjmout oblast činnosti ozbrojených sil z působnosti jiných kontrolních orgánů. I když tento přístup byl v právním státě odmítnut, je skutečností, že specifika činnosti ozbrojených sil jako např. působení v zahraničí nutně vedou ke zvláštnímu přístupu některých právních předpisů k výkonu státní správy v oblasti obrany a tím i k vynětí z působnosti některých obecných kontrolních orgánů. Existuje na 30 právních předpisů, které svěřují Ministerstvu obrany vlastní kontrolní úkoly v okruhu jeho působnosti. Mezi nejvýznamnější patří plnění úkolů:

- školní inspekce podle zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon),
- orgánů ochrany přírody podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny,
- vodoprávního úřadu podle 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon),
- energetické inspekce podle 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon),
- orgánů ochrany veřejného zdraví podle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů,
- orgánu ochrany ovzduší podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší,
- ochrany lesů a podle zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon),
- orgánu požární ochrany podle zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně,
- orgánu ochrany bezpečnosti a zdraví při práci podle zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce,
- orgánu ochrany zvířat podle zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání,
- orgánu kontroly letectví podle zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů,

- orgánu dohledu nad přípravou řidičů podle zákona č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích,
- orgánu veterinární správy podle zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon).

Ministr obrany jako vedoucí organizační složky státu odpovídá za vytvoření a fungování systému kontroly ve vlastní působnosti. V Ministerstvu obrany působí tedy jak trvalé kontrolní orgány, tak zřizované ad hoc. K těm stálým patří:

- odbor interního auditu Ministerstva obrany,
- sekce dozoru a kontroly Ministerstva obrany,
- Inspektorát náčelníka Generálního štábu.

Přímo ze zákona má přitom povinnost zřídit finanční kontrolu, audit a odbor bezpečnosti.

Pro vytvoření podmínek a realizaci finanční kontroly platí § 25 zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole). Za nastavení systému finanční kontroly (mimo interní audit) a controllingu odpovídá v rezortu Ministerstva obrany sekce ekonomická Ministerstva obrany. Ta zároveň poskytuje součinnost kontrolním orgánům Ministerstva financí při naplňování povinností kontrolované osoby Ministerstva obrany podle zákona č. 320/2001 Sb. V rozsahu své působnosti pak náměstek pro řízení sekce ekonomické Ministerstva obrany vydává pověření k provedení veřejnosprávních kontrol, přičemž je též oprávněn vyřizovat námítky uplatněné podle zákona č. 255/2012 Sb. proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole, k jejímuž provedení vydal pověření.

2.4.1 Odbor interního auditu Ministerstva obrany

Odbor interního auditu Ministerstva obrany byl zřízen jako funkčně nezávislý orgán na základě § 28 až 31 zákona č. 320/2001 Sb., který je přímo podřízen ministrovi obrany. Zajišťuje nezávislé a objektivní přezkoumávání a vyhodnocování vybraných finančních a majetkových operací a procesů v působnosti Ministerstva obrany, rovněž plní úkoly vyplývající z vyhlášky

č. 220/2013 Sb., o požadavcích na schvalování účetních závěrek některých vybraných účetních jednotek.

2.4.2 Odbor bezpečnosti Ministerstva obrany

Odbor bezpečnosti Ministerstva obrany odpovídá za plnění úkolů vymezených zákonem č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, zákonem č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), jakož i zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů. Nese odpovědnost za nastavení systému řízení bezpečnosti informací včetně kontroly jeho dodržování, ochrany určených neutajovaných informací a kybernetické bezpečnosti v rezortu Ministerstva obrany. [14]

2.5 Sekce dozoru a kontroly Ministerstva obrany

V rámci sekce dozoru a kontroly Ministerstva obrany působí mimo jiných i odbor inspekce ministra, odbor dohledu nad akvizicemi, odbor dohledu nad vojenským letectvím a odbor státního dozoru.

Odbor inspekce ministra je nejvyšším nezávislým kontrolním orgánem Ministerstva obrany odpovědný za odborné a metodické řízení, koordinaci a provádění vnitřní kontroly v rezortu Ministerstva obrany, mimo Vojenské zpravodajství, jenž na základě pověření ministra obrany odpovídá i za uskutečňování dalších kontrol (např. na základě zákona č. 255/2012 Sb.). Dále sladuje plnění úkolů vládní koncepce a akčního plánu vlády v boji s korupcí v rezortu Ministerstva obrany, zajišťuje činnost hlavního inspektora ochrany lidských práv v rezortu Ministerstva obrany a vykonává veřejnosprávní kontrolu u státních podniků, organizačních složek státu a státních příspěvkových organizací. Odbor dohledu nad akvizicemi vykonává nezávislý a nestranný dohled nad oprávněností akvizičních požadavků z hlediska jejich souladu se stanovenými cíli rezortu Ministerstva obrany, nad kvalitou zadání předmětu veřejné zakázky z hlediska jeho účelnosti, objektivnosti, transparentnosti a nediskriminačního charakteru, nad dodržováním právních a vnitřních předpisů při přípravě a realizaci akvizic a nad postupem při prodeji nepotřebného majetku.

Odbor dohledu nad vojenským letectvím má v gesci vojenské letectví v rozsahu stanoveném zákonem č. 219/1999 Sb., zákonem č. 49/1997 Sb. a dalšími právními předpisy.

Odbor státního dozoru zajišťuje správní, kontrolní, dozorové a další odborné činnosti v oblasti státního odborného dozoru nad bezpečností a ochranou zdraví při práci, při výkonu služby, státního odborného dozoru nad určenými technickými zařízeními a bezpečností jejich provozu, energetiky, požárního dozoru a stavebního řádu. Rovněž zabezpečuje řízení a koordinaci bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a při výkonu služby.

2.6 Historie vnitřní kontroly v Ministerstvu obrany

Od vzniku armády samostatného československého státu byla vnitřní kontrola nedílnou součástí jejího řídicího procesu. *„Obecně lze konstatovat, že ve všech obdobích, kterými resort obrany prošel, normativní akty pro kontrolu sledovaly v rámci řídicího procesu základní cíle, tj. poznávat pravdivý stav a vývoj procesů, eliminovat jejich nežádoucí chování a jednání tak, aby v souladu s platnými a všeobecně uznávanými pravidly, metodami a postupy bylo dosahováno stanovených a žádoucích cílů.“* [10, str. 122]

2.6.1 Kontrola v armádě

V první polovině dvacátého století byla kontrola jednou ze součástí řídicí práce velitelů a náčelníků podle operačních předpisů, směrnic a základních řádů (např. Zákl-I-1, Zákl-I-3). Vzhledem k tomu, že nebyl vydán žádný obecný předpis k vnitřní kontrole, probíhala tedy kontrola na základě nadřízenosti a podřízenosti a to přímo, nebo prostřednictvím určených kontrolních komisí.

V šedesátých letech vznikl kontrolní orgán Inspekce ministra národní obrany, který prováděl především kontrolu v oblasti hospodárnosti a bojeschopnosti armády. Hlavním úkolem bylo zjistit nedostatky, důvod jejich příčin a navrhnout opatření k jejich nápravě. K tomuto stálému kontrolnímu orgánu začaly vznikat inspekční skupiny, ty měly za úkol kontrolovat konkrétní plnění úkolů velení armády, na které byl zvyšován tlak k jejich splnění.

K 1. prosinci 1968 byl zřízen Generální inspektorát a tím dnem zrušena Inspekce ministra národní obrany. Ovšem ani ne za rok, 1. září 1969, rozkazem ministra národní obrany byl zrušen Generální inspektorát a obnovena činnost Inspekce ministra národní obrany. Generální inspektorát, v jehož čele stál generální inspektor, prováděl kontrolní činnost formou hloubkových systémových kontrol spojených s celkovou analýzou stavu. Výsledky kontrol s jejich analýzou a návrhy opatření byl generální inspektor povinný předkládat přímo ministrovi. Již tehdy byl kladen důraz na odbornou kvalifikaci a zvyšování odbornosti dalším studiem.

Dnem 1. listopadu 1986 vešel v platnost nový předpis Všeob-P-35, Kontrolní činnost v ČSLA, který se stal „základní normou pro provádění kontrolní činnosti v oboru působnosti ministra národní obrany, závaznou pro všechny velitelské a řídicí stupně.“ [10, str. 131] Tento předpis pojmenoval všechny formy vnitřních kontrol, které probíhaly v různých oblastech armády. Začaly vznikat stálé a nestálé kontrolní orgány v rámci rezortu, které vykonávaly kontrolní činnost:

- Inspekce ministra národní obrany – řídila a metodicky usměrňovala kontrolu dle pokynů ministra národní obrany,
- stálé kontrolní orgány – ustanovili je a jejich činnost řídili náměstci ministra, náčelník generálního štábu, velitel civilní obrany,
- nestálé kontrolní orgány – zřizovány velitelem jen pro určité případy,
- velitelé a náčelníci – kontrolní činnost byla jednou ze součástí řídicí práce.

2.6.2 Kontrola v působnosti MO

Dne 1. ledna 1996 nabyl účinnosti novelizovaný předpis Všeob-P-35, Kontrolní činnost v působnosti MO. Zde bylo poprvé zapracováno i ustanovení k působnosti Inspekce ministra obrany a oprávnění ředitele Inspekce ministra obrany, které byly nad běžný rámec předešlých zásad při provádění kontrol. Při vytváření tohoto předpisu inspekce vycházela především z tehdy platných zákonů o kontrole, tj. zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole a zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu. V předpisu již bylo zapracováno právo kontrolovaného podat námitky proti výsledkům kontroly, a naopak povinnost kontrolního orgánu tyto námitky v předpisu stanovené lhůtě vyřešit.

Další novelizace předpisu Všeob-P-35, Vnitřní kontrola a vyřizování petic a stížností v působnosti MO proběhla v únoru 2004, a to především potřebou implementace zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole.

Tomuto předpisu podléhaly v rozsahu a způsobem v něm stanoveném organizační celky Ministerstva obrany, vojenské školy, Vojenská policie a Vojenské zpravodajství. Byly zde však omezení týkající se postavení interního auditu a orgánů finanční kontroly.

V roce 2012 nabyl účinnosti rozkaz ministra obrany č. 20/2012 Věstníku Inspekce ministra obrany, který ustanovil Inspekci ministra obrany jako nejvyšším a nezávislým vnitřním kontrolním orgánem ministerstva odpovědným za odborné řízení, koordinaci a provádění vnitřní kontroly v rezortu obrany a na základě pověření ministra obrany i jiných kontrol (např. vyplývajících ze zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád)). Zároveň ukládal řediteli Inspekce ministra obrany zpracovávat každoročně plán kontrolní činnosti inspekce a zprávu o činnosti inspekce za předchozí kalendářní rok.

Dnem 1. ledna 2015 byla Inspekce ministra obrany začleněna do Sekce dozoru a kontroly ministerstva obrany vedenou náměstkem pro řízení sekce jako odbor inspekce ministra. Nezávislost jako nejvyššímu a nezávislému vnitřnímu kontrolnímu orgánu ministerstva odboru inspekce ministra zůstala. K 1. lednu 2015 vstoupily v platnost rozkazy ministra obrany č. 40/2014 Věstníku Kontrola v rezortu Ministerstva obrany (vnitřní kontrolní řád) a č. 41/2014 Věstníku Vyřizování petic a stížností (petiční a stížnostní řád).

Podle platných vnitřních předpisů ministerstva obrany je odbor inspekce ministra v současné době obecným vnitřním kontrolním orgánem. Nemá oprávnění vyšetřovat trestnou činnost. Provádí kontroly v oblasti nakládání s veřejnými prostředky, plnění úkolů přípravy k obraně státu, výcviku a nasazení jednotek Armády České republiky a ochrany lidských práv v působnosti Ministerstva obrany. Do její působnosti nepatří kontrola Hradní stráže a Vojenské kanceláře prezidenta republiky a ani odborná činnost Vojenského zpravodajství nebo Vojenské policie v oblasti šetření trestné činnosti [14].

3 Databázový evidenční systém

V dnešní době většina institucí včetně veřejné správy využívá nějaký databázový systém pro svou činnost, aby jim jí ulehčila či zjednodušila. Databázový systém se dá zjednodušeně popsat jako prostředník mezi uživatelem a uloženými daty. Uložený soubor dat, který se vztahuje k určitému účelu a tématu, to je databáze. Tato množina shromážděných dat (báze dat) je spravovaná a využívána prostřednictvím programového vybavení neboli systémem řízení báze dat přeloženo z původně anglického termínu DataBase Management Systém (DBMS). Podle Pokorného a Halašky se databázový systém zjednodušeně vyjádří vzorcem „ $DB + SŘBD = DBS$ “ [7, str. 5], kde DBS je databázový systém, DB je databáze a SŘBD je systémem řízení báze dat. Databázový systém je tedy tvořen programovým vybavením využívajícím uložená data. [5, str. 7]

Databázové modely vznikaly postupně mezi první patří hierarchické a síťové databázové modely, předchůdci dnešních databází. U hierarchické databáze má uspořádání dat stromovou strukturu a vztahy mezi záznamy jsou typu rodič a potomek. Záznam typu rodič může mít několik potomků, ale záznam typu potomek může mít jen jednoho rodiče. Nevýhodou hierarchické databáze je složitá operace vkládání a rušení záznamů (např. nelze vložit záznam potomka bez propojení k rodiči, vymazáním záznamu rodiče způsobí vymazání propojených potomků). U síťové databáze oproti hierarchické databáze může být jakýkoliv záznam propojen s libovolným množstvím dalších záznamů. Struktura je vyjádřena uzly a množinovými strukturami. Uzel představuje soubor záznamů a množinová struktura vztah mezi záznamy. Nevýhodou síťové databáze je její špatná pružnost a jako u hierarchické databáze obtížná změna struktury. [3, str. 46]

Dnes je nejpoužívanější relační databázový model, je založen na tabulkách a data se ukládají ve vztazích neboli n-tic (záznamů a atributů). V jedné tabulce jsou záznamy o jednom druhu dat. Záznamy jsou řádky tabulky, atributy (položky) jsou sloupce tabulky. Tabulky mají mezi sebou vztahy (relace), které svazují data, co spolu souvisejí. Výhodou relační databáze je hlavně jednoduché získávání potřebných dat, nezávislost dat na databázové aplikaci a zachování integrity dat.

Ministerstvo obrany také využívá při své činnosti informační systémy využívající databáze, například Finanční informační systém, jehož součástí je Integrovaný subsystém o službě a personálu. Ten podporuje personální a finanční procesy týkající se osobních výdajů zaměstnanců. K řízení spisové služby používá Ministerstvo obrany Elektronický systém spisové služby, zásady práce s tímto systémem stanovuje Bezpečnostní ředitel Ministerstva obrany.

Sekce dozoru a kontroly Ministerstva obrany ke koordinaci a odborného řízení vnitřní kontroly provozuje modul aplikačního programového vybavení Věcné plánování a řízení kontrolní činnosti v rezortu Ministerstva obrany. [14]

Jako podpůrný systém ke kontrolní činnosti využívají příslušníci odboru inspekce ministra sekce dozoru a kontroly Ministerstva obrany databázový evidenční systém, který jim umožňuje efektivně pracovat s bází dat strukturovanou relačním databázovým modelem. Tato data obsahují údaje z kontrolní činnosti inspekce za několik let zpětně.

Databázový evidenční systém je a byl vždy dílem příslušníka inspekce. Existují celkem dvě verze tohoto systému. Prvotní databázový evidenční systém byl vytvořen přibližně před deseti lety a měl sloužit především k přehledu takzvaných *normohodin* kontrolních pracovníků odboru inspekce ministra a jejich vedoucím pracovníkům k informaci o průběhu probíhající kontroly. Prvotní databázový evidenční systém měl jen omezený prostor pro úložiště, a proto se do něj ukládaly jen základní dokumenty (podnět, vyřízení stížnosti, Program kontroly, Protokol o kontrole, ...) z kontrolní činnosti ve formátu PDF, JPEG a DOC. Neposkytoval takřka žádné statistické výstupy a jen základní možnosti vyhledávání.

Tato verze databázového evidenčního systému již nevyhovovala vedoucím pracovníkům inspekce, kteří chtěli rozšířit vytvořenou databázi a využívat systém k řídicí a organizační práci, proto se roce 2013 organizačně rozhodlo o vývoji nové verze. Nová verze se opět vyvíjela (projektovala) vlastními silami, a ještě v témže roce se uvedla do provozu. Tento software již odpovídal náročnějším požadavkům, především v rozšířené možnosti vyhledávání, zadáváním kauz pouze oprávněným pracovníkem, statistickými výstupy a přehledy, například pro korupční rizika. Základní řazení údajů bylo zachováno, a to podle čísla jedacího (Čj.) posléze podle spisové značky (Sp.zn.).

3.1 Role v databázovém evidenčním systému

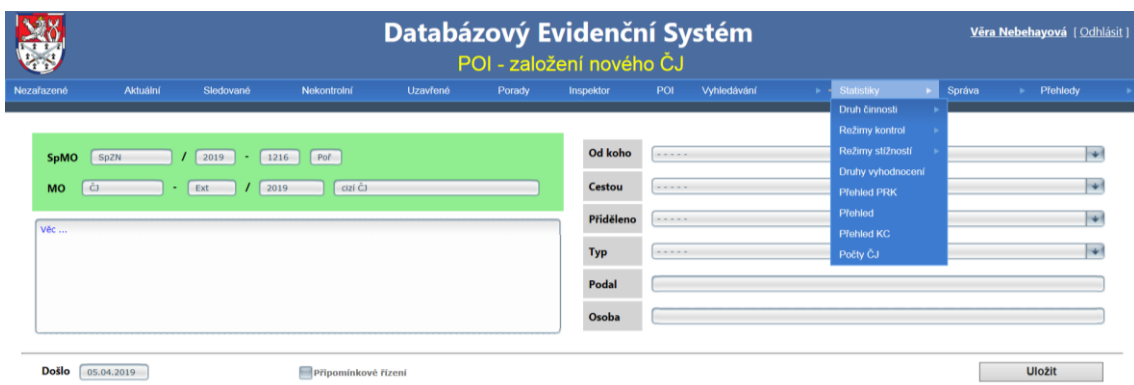
Důležitým rozdílem v nové verzi databázového evidenčního systému je rozdělení rolí uživatelů. Základní uživatelská role je pro inspektory (ministerské rady), kteří vkládají většinu údajů k jednotlivým zavedeným kauzám. Druhá role je pro management inspekce a slouží k řízení a plánování kontrolní činnosti, posléze k pravidelným výstupům z této činnosti.

3.1.1 Role inspektor

Tuto základní roli mají všichni příslušníci inspekce, mohou být přiřazeni ke kauzám jako člen nebo vedoucí kontrolní skupiny. Člen komise má oprávnění pouze číst údaje a ukládat do úložiště dokumenty v kauzách v kterých je zařazen. Vedoucí kontrolní skupiny má mimo těchto oprávnění i možnost, a především povinnost zapisovat průběžné aktuální informace o průběhu kauzy, a to minimálně jednou týdně před poradou vedoucích oddělení.

3.1.2 Role pro řízení

Role pro management se také rozděluje na dvě oprávnění. Oprávnění pro vedoucí oddělení jim umožňuje mít přehled o kauzách příslušníků odboru inspekce ministra v jejich podřízenosti a s pomocí databázového evidenčního systému vědí o jejich činnosti. Mají možnost editace některých informací u jednotlivých úkolů a doplňují informace k pravidelným poradám vedoucích oddělení. Druhá role, kterou má jen úzký okruh lidí opravňuje k výstupům ze systému a využívá se k přípravě pravidelných podkladů pro ředitele odboru inspekce ministra a náměstka pro řízení sekce dozoru a kontroly Ministerstva obrany. Zároveň zpracovávají různé statistické výstupy pro další využití.

Obr. 1 DES – možnosti statistických výstupů

Zdroj: autor, vlastní zpracování

3.2 Prostředí databázového evidenčního systému

Další změnou v novém databázovém evidenčním systému bylo pracovní prostředí. Především jednodušší vkládání dat, jasně popsaná textová pole i informační texty po najetí myši na jednotlivé položky. Různé stránky jsou přizpůsobeny k rozdílným účelům a výstupům.

3.2.1 Přehledové stránky

Mezi přehledové stránky patří stránka *Aktuální*, která je hlavním výstupem pro zpracování podkladů pro ředitele odboru inspekce ministra a náměstka pro řízení sekce dozoru a kontroly Ministerstva obrany, zároveň je to přehled aktuálně řešených kauz. Stránka *Sledované* je přehled kauz, které se již neřeší a je nutno je z nějakého důvodu stále sledovat (například: sledování dalšího vývoje kauzy, zaslání informace o nápravě zjištěného stavu, ...). Další stránka se nazývá *Nekontrolní*, zde jsou informace k ostatním úkolům odboru inspekce ministra (například kauzy které byly předány jiným organizačním celkům Ministerstva obrany k řešení v jejich působnosti a další). Součástí přehledových stránek je stránka *Uzavřené* tou lze zobrazit kauzy již ukončené, rozčleněné podle roku uzavření. Důležitou stránkou je stránka *Porady*. Ta se aktualizuje vedoucími oddělení pravidelně před periodicky se opakující poradou vedoucích oddělení.

Obr. 2 Jednotlivé záložky DES

Zdroj: autor, vlastní zpracování

3.2.2 Stránka vyhledávání

Velkým přínosem je stránka pro vyhledávání. Umožňuje vyhledávat kauzy podle spisové značky nebo čísla jednacího, roku zadání, názvu kauzy nebo její části, jména inspektora řešícího hledanou kauzu a kontrolovaným útvarem.

Obr. 3 Stránka vyhledávání

Zdroj: autor, vlastní zpracování

Další možností pro vyhledávání v databázi je podle osob. Vyhledávání se rozlišuje podle toho, kdo podal podnět a podle toho kdo má být šetřená osoba v určité kauze.

Obr. 4 Stránka vyhledávání podle osob

Zdroj: autor, vlastní zpracování

Tyto data, která je možno zadat k vyhledání požadované kauzy nebo pro různé přehledové výstupy jsou vložena již při zadávání nové kauzy určeným pracovníkem prostřednictvím stránky nazvané POI, proto je tento krok jeden z nejdůležitějších.

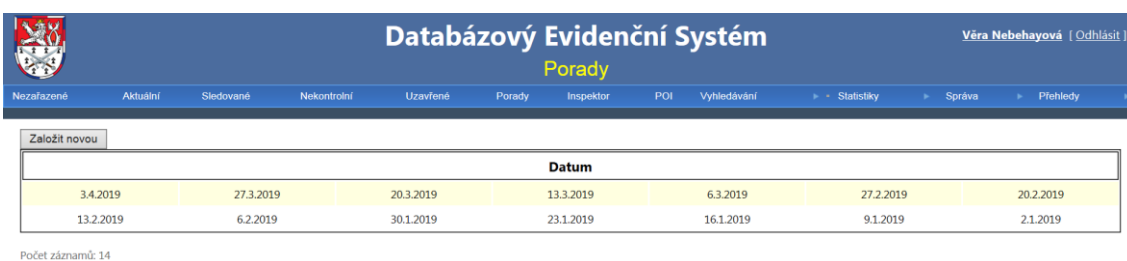
3.2.3 Statistické a editační stránky

Ostatní stránky jsou pomůckou pro určené pracovníky k vytvoření statistických přehledů především jako podklad pro vyhodnocení kontrolní činnosti odboru

inspekce ministra za kalendářní rok nebo jako podklad pro žádosti o informace ke kontrolní činnosti podle Zákon č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím podané Ministerstvu obrany.

Editační stránky umožňují spravovat zástupy jednotlivých přihlášených příslušníků (tato akce se dá spustit i kliknutím na jméno přihlášené osoby v pravém horním rohu obrazovky).

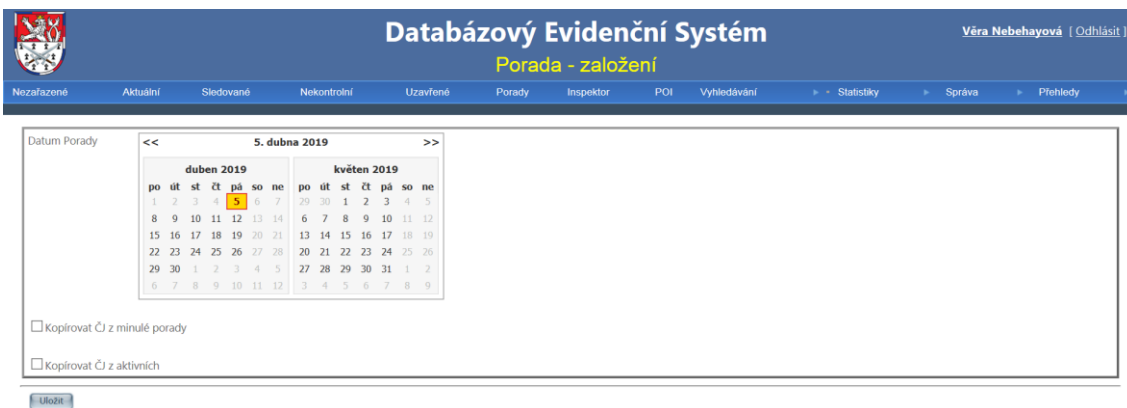
Položkou *Porady* se pravidelně zakládají nové podstránky pro stránku, která je podkladem pro porady vedoucích oddělení. Určuje se zde datum konané porady, po uplynutí tohoto data se již nedá zapisovat data která se týkají dané porady.

Počet záznamů: 14

Obr. 5 Založení nové porady

Zdroj: autor, vlastní zpracování

Obr. 6 Určení příslušného data porady

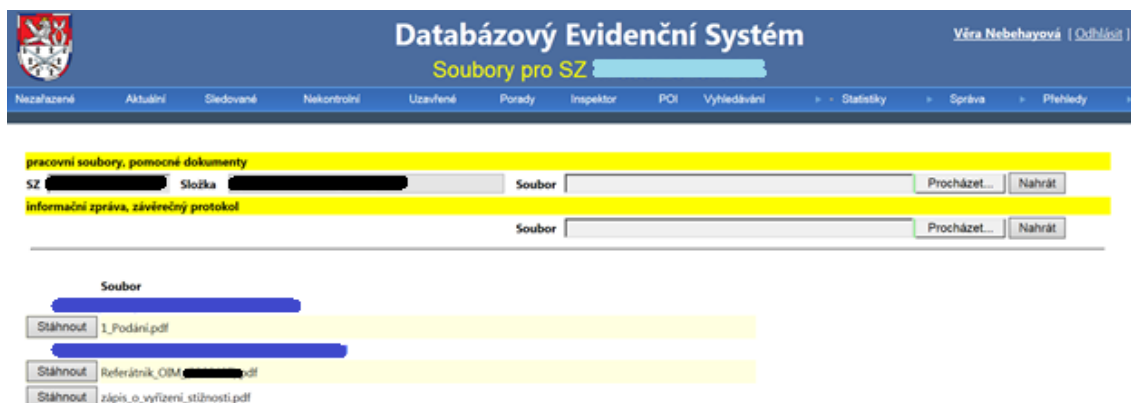
Zdroj: autor, vlastní zpracování

Další položka *Číselníky* zobrazuje přehled uložených číselníků, které se uživatelům zobrazují v rozbalovacích seznamech (například na stránce POI). Tyto seznamy jsou jednoduše roztrženy a umožňují editaci položek, které budou zobrazeny (Aktivní položky) a položky co budou skryty (Pasivní položky).

Následuje položka *Uživatelé* k nastavení oprávnění přístupů a zobrazení oken databázového evidenčního systému pro jednotlivé příslušníky odboru inspekce ministra.

3.2.4 Úložiště

Velkým rozdílem oproti původní verzi databázového evidenčního systému je úložiště. Kapacita pro vkládání se podstatně zvětšila. Neustálým vývojem nového systému se pro přehlednost rozčlenilo u jednotlivých kauz úložiště na pomocné pracovní dokumenty a na již dříve ukládané základní dokumenty (Informační zpráva, Program kontroly, Protokol o kontrole, ...).

Obr. 7 Úložiště souborů

Zdroj: autor, vlastní zpracování

Soubory do úložiště mají povinnost ukládat vedoucí kontrolní skupiny (komise). Mají k nim přístup i členové dané komise, kteří s těmito dokumenty mohou pracovat.

3.3 Průběh kontroly s databázovým evidenčním systémem

Do databázového evidenčního systému se vkládají informace z šetření stížností, nekontrolních akcí, které jsou především spoluprací s jiným organizačním celkem, předběžných šetření a kontrol. Předběžné šetření je oprávněn nařídit ředitel odboru inspekce ministra při potřebě nutnosti objasnit skutečnosti, které mohou přispět k rozhodnutí, zda kontrolu nařídit či nikoliv. Odbor inspekce ministra vykonává vnitřní kontrolu na základě rozhodnutí ministra obrany, náměstka pro řízení sekce dozoru a kontroly Ministerstva obrany, ředitele odboru inspekce ministra, popřípadě z plánu kontrolní činnosti odboru inspekce ministra na daný kalendářní rok [15].

3.3.1 Příprava kontroly

Příprava kontroly začíná rozhodnutím o provedení kontroly a končí momentem schválení Programu kontroly nařizujícím funkcionářem, tj. ředitelem odboru inspekce ministra. Toto období využívá kontrolní skupina k ujasnění předmětu kontroly pro zpracování programu kontroly a nastudování právních rámců kontrolované oblasti. Kontrolní skupina si zároveň musí získat veškeré informace o kontrolované osobě a informace vztahující se k předmětu kontrole. Při schválení Programu kontroly má za úkol vedoucí kontrolní skupiny zadat pověřené osobě pokyn a údaje pro prvotní vložení kontrolní akce do databázového evidenčního systému. Vedoucí kontrolní skupiny pak zadá informace o úkonech, které byly prozatím vykonány a do úložiště vloží schválený Program kontroly.

The screenshot displays the 'Databázový Evidenční Systém' (Database Evidence System) interface. The header includes the system name and the user 'Věra Nebehayová'. The main area contains a form for entering control actions. The form has several sections: a top section for 'SpMO' (SpZN / 2019 - 1216 / Poř) and 'MO' (ČJ - Ext / 2019 / ozi ČJ); a large text area for 'Věc ...'; a right-hand column with dropdown menus for 'Od koho', 'Cestou', 'Přiděleno', 'Typ', 'Podal', and 'Osoba'; and a bottom section with a 'Došlo' field (05.04.2019), a 'Připomínkové řízení' checkbox, and a 'Uložit' button.

Obr. 8 Pohled na prostředí vkládání kontrolní akce

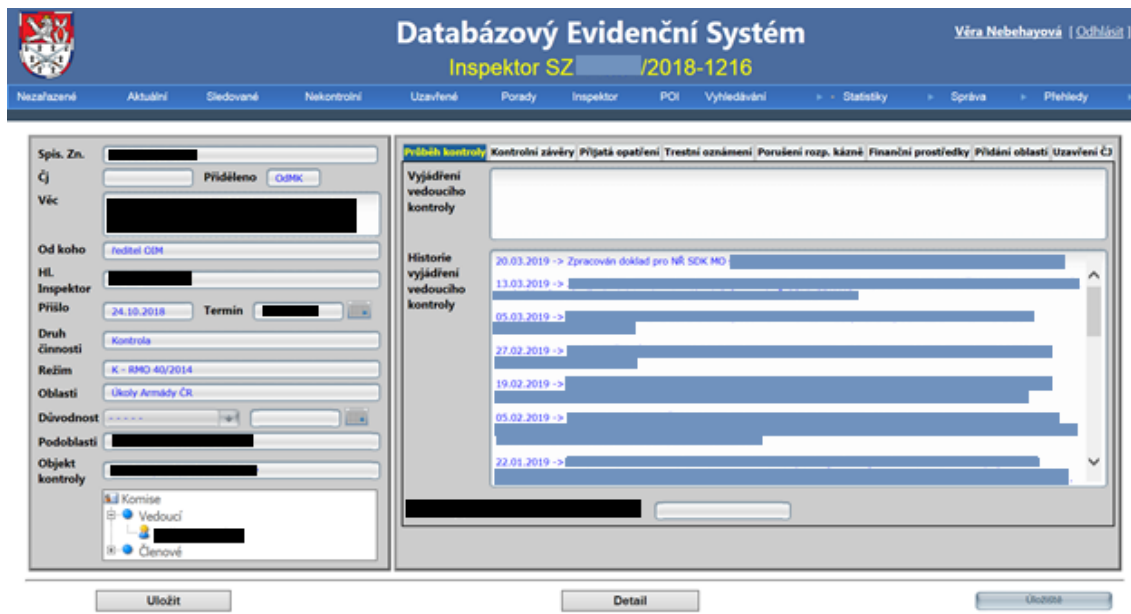
Zdroj: autor, vlastní zpracování

3.3.2 Realizace kontroly

Kontrola se zahajuje u kontrolované osoby, tj. první kontrolní úkon. Bezprostředně následují žádosti o předložení kontrolních podkladů, které pak kontrolní skupina prostuduje. V případě potřeby si kontrolní skupina vyžádá podání vysvětlení od kontrolované osoby nebo sepíše úřední záznam. Tyto pomocné podklady si podle jejich důležitosti ukládají do úložiště databázového evidenčního systému. Mimo to vkládají pravidelné informace o průběhu kontroly a předběžná zjištění, které využívají vedoucí pracovníci k jejich poradám konajících se každý týden většinou ve středu odpoledne.

Do 30 dnů od posledního kontrolního úkonu, který musí být zaznamenán ve spise se vyhotoví Protokol o kontrole. Za správnost obsahu protokolu odpovídá vedoucí

kontrolní skupiny, který musí projednat obsah se členy kontrolní skupiny. Kontrolující doručí stejnopis Protokolu o kontrole kontrolované osobě a při tom jí seznámí s kontrolním závěrem. Protokol o kontrole se vloží do úložiště databázového evidenčního systému.

Obr. 9 Detailní pohled na prostředí kontrolní akce
Zdroj: autor, vlastní zpracování

3.3.3 Vypořádání kontroly

Kontrolovaná osoba má právo podat námitky proti kontrolnímu závěru, a to v lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolu o kontrole. V případě podání námitek proti kontrolnímu závěru musí nařizující funkcionář ve lhůtě 30 dnů rozhodnout o těchto námitkách. Kontrola může být ukončena několika způsoby, a to uplynutím lhůty pro podání námitek, kontrolovaná osoba se vzdá práva podat námitky nebo vydáním rozhodnutí o vyřízení námitek. [16] Všechny tyto akce se zaznamenávají databázového evidenčního systému a dokumenty se ukládají do úložiště. Následně v případě zjištění nedostatků kontrolovaná osoba v termínu, který určil kontrolující podá návrh na odstranění těchto nedostatků a v určené lhůtě písemnou zprávu o jejich odstranění. Po těchto úkonech vedoucí kontrolní skupiny uzavře spis a po doplnění povinných informací do databázového evidenčního systému mu systém umožní kontrolní akci připravit k uzavření. Uzavření provádí

vedoucí pracovník, kterému je podřízen vedoucí kontrolní skupiny po kontrole údajů a úložiště.

4 Dotazníkové šetření

Cílem bakalářské práce je pomocí dotazníkového šetření zanalyzovat přínos databázového evidenčního systému využívaného odborem inspekce ministra při kontrolní činnosti. Šetření bylo taktéž použito jako základ pro návrh opatření ke zlepšení využití systému vedoucím k zefektivnění kontrolní činnosti. Dotazníkového šetření se zúčastnili pouze příslušníci odboru inspekce ministra, protože ti databázový evidenční systém používají při své práci. Nikdo jiný nemá do systému přístup (oprávnění s ním pracovat). Vytížení byli jak vedoucí pracovníci, kteří systém využívají pravidelně, tak i inspektoři u kterých záleží na jaké pozici v kontrolní akci (kontrole) jsou, jestli jsou vedoucím či členem kontrolní komise to ovlivňuje četnost používání databázového evidenčního systému. Vzhledem k tomu, že inspektoři jsou ve více kontrolních skupinách a na jiných pozicích vy užívají systém odlišně. Dotazník jim byl rozdán v písemné formě a následně jej respondenti v průběhu dvou dnů odevzdávali.

Anonymní dotazník pro příslušníky odboru inspekce ministra (viz příloha č. 2) se skládá z jednoduchých sedmi otázek a mají za cíl zjistit, jak se respondentům se systémem pracuje a jak jej využívají. V úvodu dotazníku je prosba o jeho dobrovolné vyplnění. První otázka je identifikační uzavřená má na výběr ze dvou možností odpovědí, následující polouzavřené otázky mají výběr ze tří možných odpovědí (Ano, Ne, Nevím) u těchto otázek je možnost se k danému tématu vyjádřit. Poslední otevřená otázka je doplňující a dává možnost dotazovaným vyjádřit své návrhy na zlepšení databázového evidenčního systému.

4.1 Vyhodnocení dotazníku

Šetření probíhalo přímo na odboru inspekce ministra v období června 2019, toto období bylo zvoleno z důvodu nastávajících letních prázdnin s čerpáním dovolených, a proto že byla uzavřena nadpoloviční většina kontrolních akcí a vznikl díky tomu časový prostor k vyplnění dotazníku.

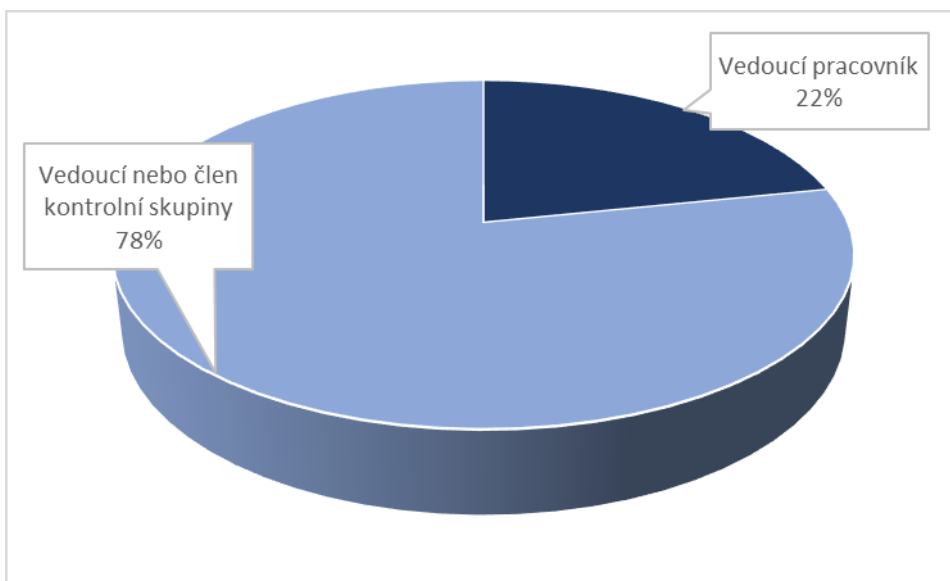
Všichni oslovení příslušníci odboru inspekce ministra dotazník vyplnili a odevzdali. Jednalo se o pět vedoucích pracovníků a osmnáct inspektorů, ostatní příslušníci odboru čerpali dovolenou nebo vykonávali v rámci kontrolní činnosti služební cestu, případně byli ve stavu nemocných. Respondenti mají vysokoškolské vzdělání rozdílného zaměření převážně jsou to bývalí vojáci z povolání, vojáci v činné službě a právníci. Jejich věková hladina je v rozpětí třiceti čtyř až šedesáti osmi let. Nejstarší příslušníci nynějšího odboru, dříve Inspekce ministra obrany vykonávají tuto činnost již více jak dvacet let. V letech 2011 – 2012 došlo k velkým personálním změnám na inspekci a většina nynějších příslušníků (zároveň respondentů) nastoupila v té době.

Ke všem sedmi otázkám je pro názornost vypracován prostorový výsečový graf. U otázek dva až sedm jsou vypracovány detailnější prostorové výsečové grafy pro odpovědi vedoucích pracovníků a pro odpovědi inspektorů. Zodpovězení těchto otázek trvalo příslušníkům odboru inspekce ministra průměrně patnáct minut (především v závislosti na jejich momentální pracovní vytíženosti). Na otázky č. 1 až č. 6 opověděli všichni respondenti, doplňující otázku č. 7 využilo 57 % respondentů.

4.1.1 Oprávnění a role

Otázka č. 1 Jaké oprávnění (roli) máte v DES u kontrolní akce, která Vám byla přidělena?

Otázka má za cíl určit, zda se jedná o vedoucího pracovníka, který má roly pro řízení (manažerskou) nebo o vedoucího či člena kontrolní skupiny (role inspektora). Rozdělení bude využito k detailnější analýze odpovědí na následující otázky. Na grafu je názorně vidět, že 22 % dotazovaných respondentů jsou vedoucí pracovníci a 78 % inspektoři.

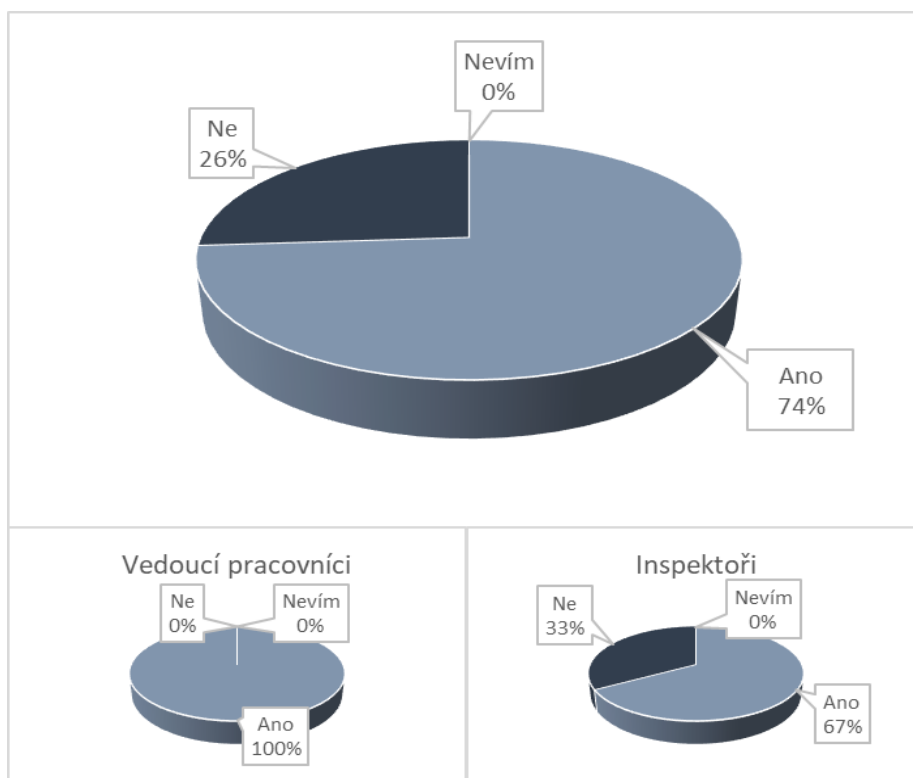
Graf 1Dotazníkové šetření – otázka č. 1

Zdroj: autor, vlastní zpracování

4.1.2 Rozsah oprávnění

Otázka č. 2 Vyhovuje Vám oprávnění, jaké máte v DES?

U otázky č. 2 je z celkového grafu patrné, že většině respondentů tj. 74 % oprávnění v databázovém evidenčním systému vyhovuje. Detailnější grafy ukázaly, že všem dotazovaným vedoucím pracovníkům jejich oprávnění vyhovuje. Vedoucí pracovníci využili možnosti napsat svůj názor: především k problematice, když jsou kontrolní skupiny smíšené (z více oddělení odboru inspekce ministra) tak o výsledcích kontroly je informován pouze vedoucí oddělení, kterému je podřízen vedoucí kontrolní skupiny. To je způsobeno tím, že vedoucí oddělení jako manažeři mohou u podřízených plnit funkci prohlížení informací, které vedoucí kontrolní skupiny uvedl u jednotlivých kontrolních akcí. DES plní informativní funkci pro představené a pouze od stupně vedoucí kontrolní skupiny k vyšším představeným, člen (členové) kontrolních skupin se v tomto systému nemají možnost vyjádřit.

Graf 2 Dotazníkové šetření – otázka č. 2

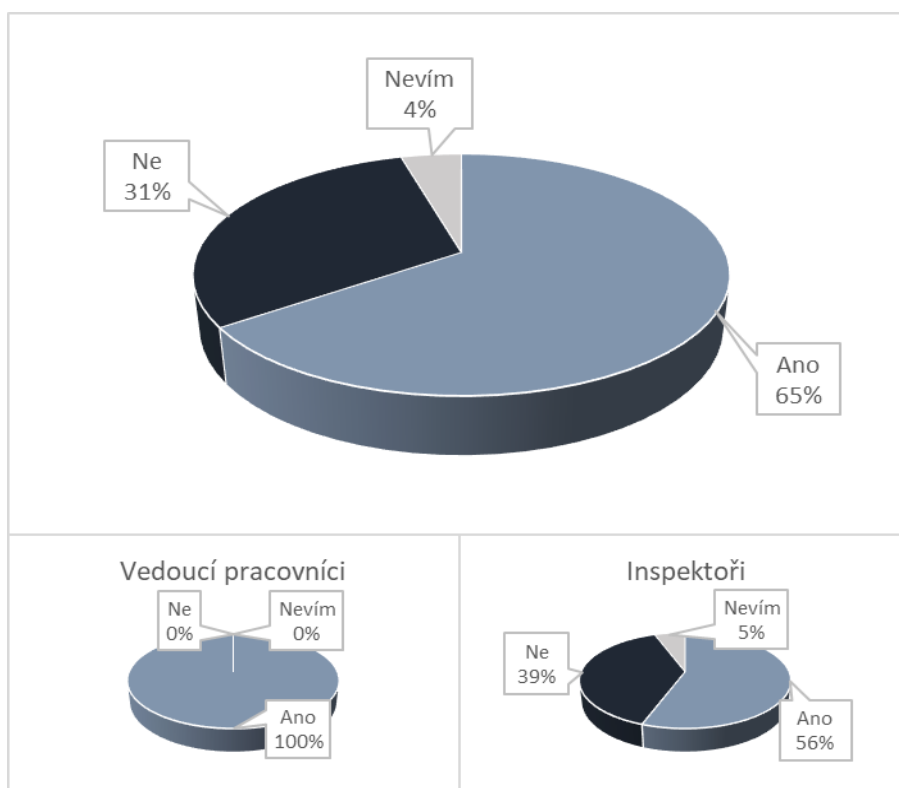
Zdroj: autor, vlastní zpracování

Inspektorům, tj. vedoucím nebo členům kontrolní skupiny z 33 % nevyhovuje oprávnění v databázovém evidenčním systému, 67 % ano. Z vyjádření vyplývá především problematika nemožnosti nahlížet do kontrol jiných kontrolních komisí

a možnosti se těmito kontrolami inspirovat (například srovnání s obdobným případem nebo u stejného kontrolovaného útvaru), popřípadě vidět postupy jiných kontrolních skupin. Tato oprávnění jsou nastavena především z důvodu ochrany informací.

4.1.3 Grafické prostředí

Otázka č. 3 Vyhovuje Vám prostředí DES (např. grafická úprava, rozvržení buněk)? Otázka č. 3 má za úkol zjistit, jak respondentům vyhovuje prostředí databázového evidenčního systému. Z hlavního grafu je patrné, že většině dotazovaných prostředí DES vyhovuje, tj. 65 %. Při detailnějším pohledu na rozložení grafů podle rolí uživatelů je znát, že vedoucím pracovníkům prostředí DES vyhovuje, u inspektorů je již názor rozdílný – 56 % vyhovuje, 39 % nevyhovuje a 5 % inspektorů neví, pravděpodobně tuto problematiku neřeší. Některé názory inspektorů upozorňují na nepřehlednost uspořádání buněk, jiní na malé okénka a písmo, ale především na omezený prostor pro údaj o průběhu kontroly (malý počet znaků).

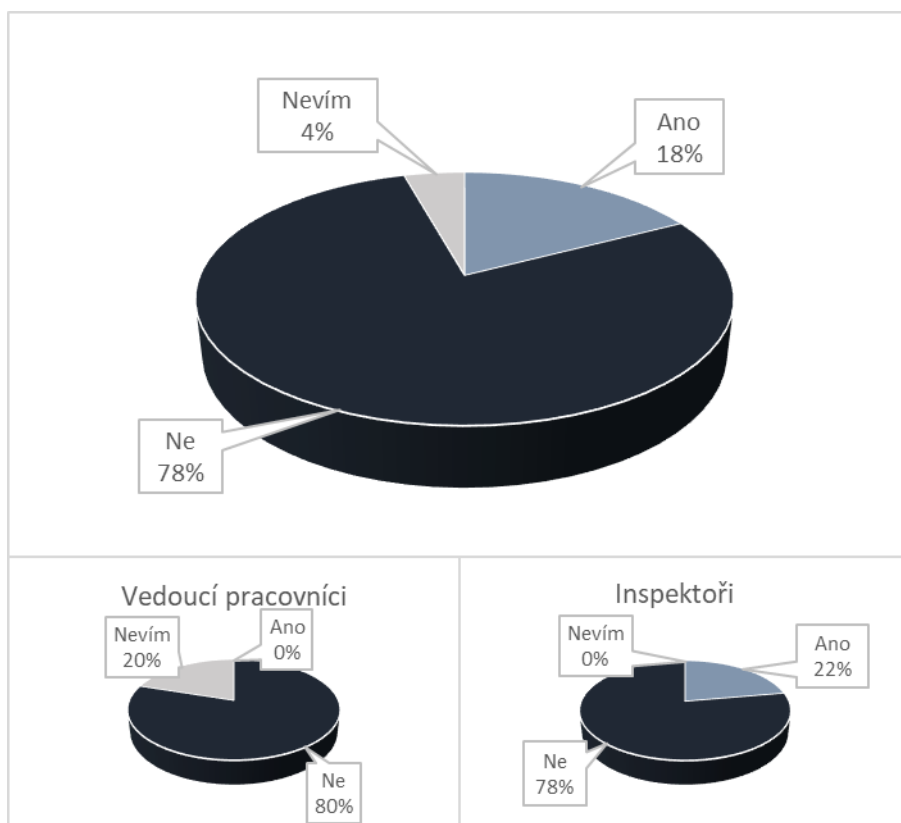
Graf 3 Dotazníkové šetření – otázka č. 3

Zdroj: autor, vlastní zpracování

4.1.4 Složitost práce se systémem

Otázka č. 4 Je pro Vás složitá a časově náročná práce s DES?

Hlavní graf otázky č. 4 ukazuje, že většině respondentů (78 %) nepřípadá složitá ani časově náročná práce v databázovém evidenčním systému. Z detailnějších grafů je patrné, že vedoucí pracovníci vzhledem k pravidelné práci s databázovým evidenčním systémem neshledávají práci v tomto systému za složitou (80 %) nebo neví (20 %). Z jejich názoru ovšem vyplývá nutnost znát určité procesní postupy k tomu, aby byl tento systém řádně vyplněn. To potvrzuje další jejich názor na absenci metodického postupu, tj. určení obsahu a osnovy příspěvků k vyplňování databázového evidenčního systému. Tento názor k nutnosti metodiky vyplňování databázového evidenčního systému mají i inspektoři ve svém vyjádření. Pro 78 % nepřípadá složitě ani časově náročné doplňování údajů z kontrolní činnosti.

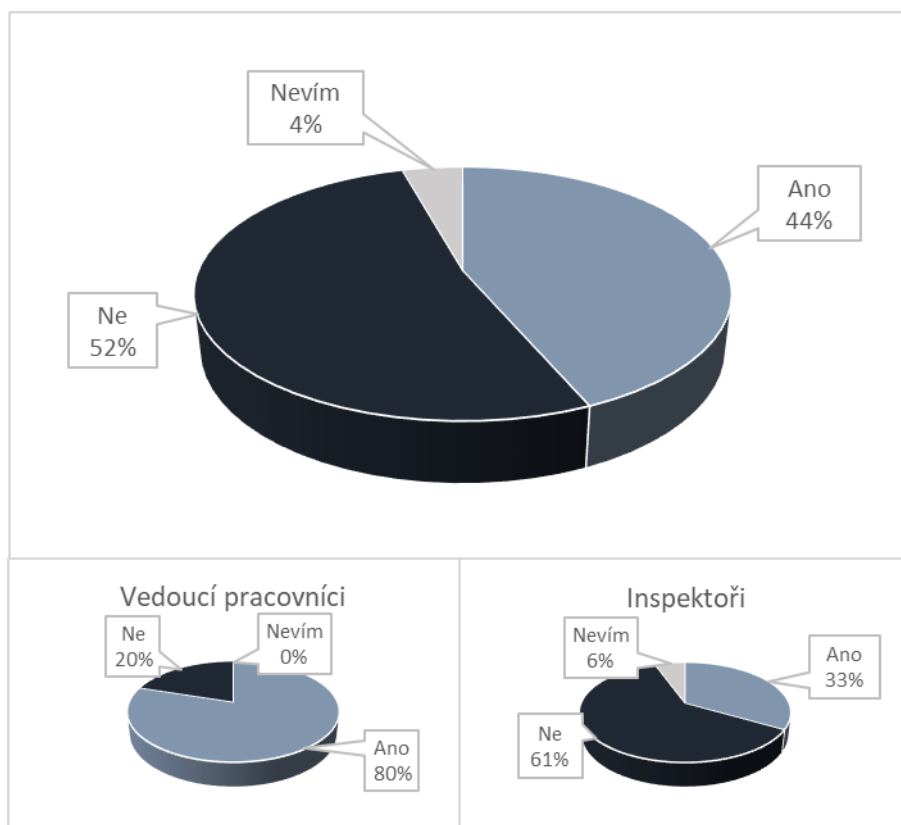
Graf 4 Dotazníkové šetření – otázka č. 4

Zdroj: autor, vlastní zpracování

4.1.5 Přínos při kontrolní činnosti

Otázka č. 5 Je pro Vás DES přínosem při kontrolní činnosti (kontrolních akcích)?

Otázka č. 5 zjišťuje, jak je databázový evidenční systém přínosem při kontrolní činnosti, respektive při kontrolních akcích. Ze souhrnného grafu je zřejmé, že pro 44 % respondentů jsou informace přínosné, pro 52 % ne a 4 % neví. Detailnější grafy ukazují, že pro vedoucí pracovníky jsou informace v databázovém evidenčním systému přínosem (80 %), dle názorů je využívají především k plánování kontrolní činnosti, jsou to pro ně cenné informace z předešlých kontrol, informace jsou využity i k pravidelným poradám. Inspektoři mají jiný názor, pro 61 % dotazovaných informace nejsou přínosem, pro 33 % ano a 6 % neví. Vzhledem k tomu, že neplánují kontrolní činnost (jen podávají návrhy v rámci svého oddělení) a protože mohou nahlížet pouze do svých kontrolních akcí není pro ně databázový evidenční systém takovým přínosem.

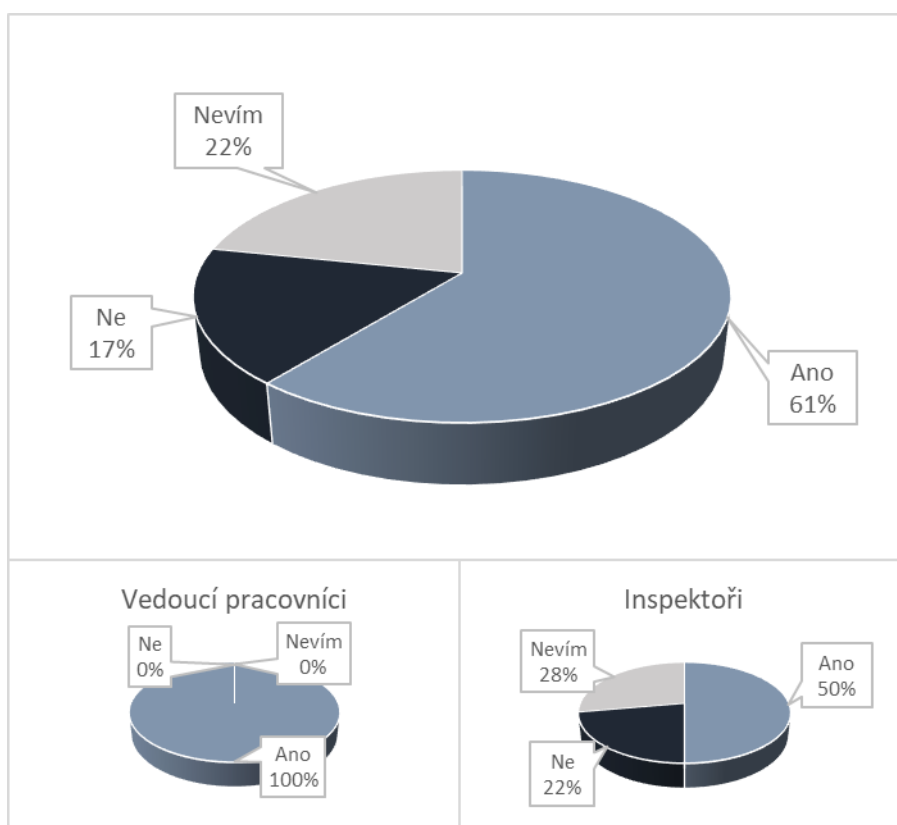
Graf 5 Dotazníkové šetření – otázka č. 5

Zdroj: autor, vlastní zpracování

4.1.6 Rozsah číselníků

Otázka č. 6 Jsou nastavené náležitosti v DES pro doplnění informací ke kontrolním akcím dostačující?

Tato otázka je cílená na obsah jednotlivých číselníků v databázovém evidenčním systému, které nabízejí možnosti k doplnění údajů. Celkem 61 % respondentů si myslí, že jsou nastavené náležitosti pro doplnění informací ke kontrolním akcím dostačující, 17 % si to nemyslí a 22 % neví. Všichni vedoucí pracovníci s tímto nastavením souhlasí a 50 % inspektorů také, 22 % ne a 28 % neví. Z názorů inspektorů je zřejmé, že některé číselníky nejsou aktualizované, například u doplnění objektu kontroly číselník neodpovídá aktuální organizační struktuře Ministerstva obrany. Další názory opět zmiňují absenci metodiky k vyplňování údajů, takže není zřejmé, co kam a kdy vyplnit.

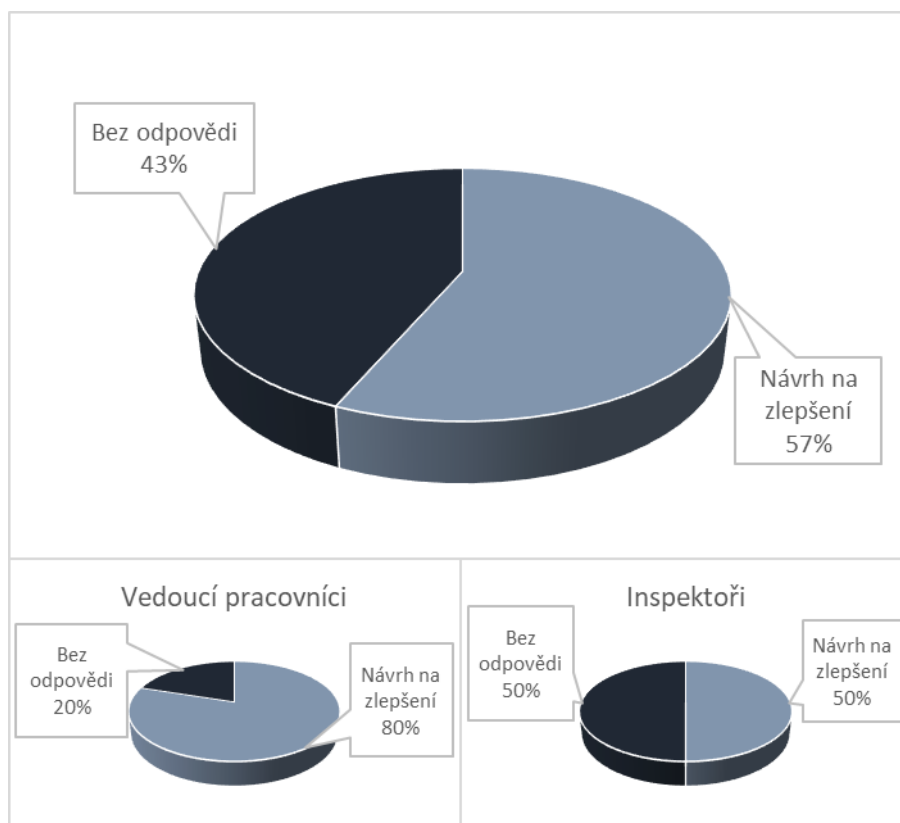
Graf 6 Dotazníkové šetření – otázka č. 6

Zdroj: autor, vlastní zpracování

4.1.7 Návrhy na zlepšení

Otázka č. 7 Doplnující otázka: Vaše případné návrhy na zlepšení DES?

Jak již bylo zmíněno, 57 % všech respondentů využilo možnosti vyjádřit své návrhy na zlepšení databázového evidenčního systému. Vedoucí pracovníci (80 %) navrhují především stanovit metodiku vyplňování systému s osnovou a obsahem příspěvků. Uvítali by i možnost úkolovat pomocí systému členy kontrolní komise a možnost propojit databázový evidenční systém s Modulem pro řízení kontrolní činnosti Ministerstva obrany. Tento názor mělo i několik inspektorů z těch co využili možnost dát návrh na lepší. Dále navrhují možnost nahlédnutí i do ostatních kontrolních úkolů k využití u probíhajících kontrol. Odpovědi na otázku č. 7 obsahují i dotazy na využití výstupů z databázového evidenčního systému a jak se tyto informace využívají a zároveň pozitivně hodnocený přínos databáze jako historické paměti kontrolních akcí pro nově příchozí příslušníky odboru inspekce ministra.

Graf 7 Dotazníkové šetření – otázka č. 7

Zdroj: autor, vlastní zpracování

5 Závěry a doporučení

Kontrola jako jedna z manažerských funkcí má v jakékoliv organizaci, tak i ve veřejné správě důležitou roli v řízení. Vnitřní kontrola se zaměřuje na mechanismy uvnitř organizace. U Ministerstva obrany lze dělit kontrolní systém na vnější kontrolu (například veřejnosprávní kontrola), na vnitřní kontrolu, která je upravena rozkazem ministra obrany č. 40/2014 Věstníku Kontrola v rezortu Ministerstva obrany (vnitřní kontrolní řád). Jak je v práci řečeno ke stálým kontrolním orgánům v Ministerstvu obrany patří sekce dozoru a kontroly Ministerstva obrany, v které působí jako nejvyšším nezávislým kontrolním orgánem Ministerstva obrany odbor inspekce ministra.

Z popsání historie vnitřní kontroly v Ministerstvu obrany je patrné, že již od počátků armády v ČSR je vnitřní kontrola nedílnou součástí jejího řídicího procesu. Ke stanovení pravidel a postupů pro vnitřní kontrolu v rezortu Ministerstva obrany byl vydán v roce 1986 předpis Všeob-P-35, který byl následně novelizován. V roce 2012 nabyl účinnosti rozkaz ministra obrany č. 20/2012 Věstníku Inspekce ministra obrany a následně v roce 2015 vstoupily v platnost rozkazy ministra obrany č. 40/2014 Věstníku Kontrola v rezortu Ministerstva obrany (vnitřní kontrolní řád) a č. 41/2014 Věstníku Vyřizování petic a stížností (petiční a stížnostní řád).

Cílem bakalářské práce bylo na základě výzkumu formou anonymního dotazníkového šetření zanalyzovat využití a přínos databázového evidenčního systému v rámci kontrolní činnosti odboru inspekce ministra a navrhnout možná zlepšení jeho využití k zefektivnění kontrolní činnosti. Anonymní dotazník byl rozdán příslušníkům odboru inspekce ministra k vyplnění a možností vyjádřit svůj názor k tomuto systému. Informace z vyplněných dotazníků byly zpracovány s důvěrou, že jsou pravdivé a nejsou nikým zkreslené, následně vyhodnoceny a navrhнутy varianty možného zlepšení využití tohoto systému.

Důležitou roli ve vyhodnocení má první otázka, která určuje, zda se jedná o vedoucího pracovníka nebo o vedoucího či člena kontrolní skupiny. Z tohoto rozdělení v následujících otázkách je patrné, že díky pravidelné práci s databázovým evidenčním systémem především v získávání informací z kontrolní

činnosti kontrolních komisí v jeho podřízenosti jsou vedoucí pracovníci s tímto systémem spokojeni. Největší nevýhodou spatřují v nemožnosti nahlížet i do jiných kontrol vedených členy ostatních oddělení odboru inspekce ministra. Informace by byly využity především plánování kontrolní činnosti.

Z odpovědí inspektorů (tj. vedoucích nebo členů kontrolních skupin) jsou patrné již rozdílné názory na databázový evidenční systém. Nedostatek shledávají hlavně v absenci metodického postupu, tj. určení obsahu a osnovy příspěvků k vyplňování databázového evidenčního systému. Někteří netuší, kdy a co kam vyplňovat i když s tímto systémem pracují několik let. Tento nedostatek v absenci metodiky vyplňování systému s osnovou a obsahem příspěvků je patrný zejména při nástupu nových inspektorů. Další názory ukazují na dublování informací ukládaných do systému s informacemi vkládanými do modulu aplikačního programového vybavení Věcné plánování a řízení kontrolní činnosti v rezortu Ministerstva obrany využívaného ke koordinaci kontrolní činnosti v rezortu Ministerstva obrany. Informace vkládané do tohoto modulu jsou ale pouze obecného charakteru, zatímco informace v databázovém evidenčním systému jsou konkrétnější a detailnější. To je možno díky uzavřené skupině uživatelů systému (pouze příslušníci odboru inspekce ministra).

Problematikou je i zastaralý Serverový operační systém Windows Server 2003, v kterém databázový evidenční systém pracuje (podpora systému byla ukončena 14. července 2015). Toto se již v rámci možností rezortu řeší. I přesto, že respondenti neměli žádnou připomínku k tomu riziku je dalším problémem databázového evidenčního systému jen jeden správce (projektant a tvůrce) systému. Dílčí úpravy textů a opravy může provádět úzký okruh pracovníků s největším oprávněním, je to vedoucí oddělení metodiky kontroly OIM a příslušnice tohoto oddělení (autorka bakalářské práce), ale opravy v databázi případně problému v systému (například nefunkční příkazy nebo podmínky) může řešit pouze správce a pak při jeho nepřítomnosti nebo pracovní neschopnosti nastává problém. Tato otázka se částečně řeší v rámci sekce dozoru a kontroly Ministerstva obrany zaškolením dalšího příslušníka zaměřeného na informační technologii.

Dotazníkové šetření vyvolalo diskuzi pracovníků odboru inspekce ministra a již v rámci těchto rozhovorů při odevzdávání dotazníků byly některým inspektorům metodicky vysvětleny funkce ke kterým mají oprávnění, naproti tomu se ukázalo, že inspektoři nemají nastavená stejná oprávnění, především se jedná o možnost vyhledávání.

Šetřením byla prokázána nutnost vytvoření metodického postupu vyplňování databázového evidenčního systému, ten bude po udělení souhlasu vedoucím oddělení metodiky kontroly OIM zpracován v součinnosti se správcem databázového evidenčního systému. Všichni příslušníci odboru budou pak s touto metodikou seznámeni.

Změna bude nastavena také ve sjednocení oprávnění pro inspektory na základě připomínek jednotlivých vedoucích oddělení. Rozšíření oprávnění pro vedoucí pracovníky ve smyslu nahlížení do všech kauz v systému bude také projednáno s vedoucím oddělení metodiky kontroly OIM a základě jeho rozhodnutí budou oprávnění přidělena, eventuálně budou nastavena oprávnění pouze k některým vytypovaným kauzám, aby bylo možné sdílet poznatky z těchto kauz. Na základě poznatků popsaných v této práci již byly provedeny dílčí změny, například je možné poskytnout po schválení požadavku informace z požadované kauzy. Děje se tak především z důvodu sdílení znalostí a předávání know-how z kontrolní činnosti v rámci odboru.

Tyto kroky povedou k zefektivnění činnosti s databázovým evidenčním systémem všech příslušníků odboru inspekce ministra.

6 Použitá literatura a zdroje

6.1 Seznam použité literatury

- [1] DVOŘÁČEK, Jiří. *Interní audit a kontrola*. 2. přeprac. a dopl. vyd. Praha: C.H. Beck, 2003. C.H. Beck pro praxi. ISBN 80-717-9805-3.
- [2] HÁLEK, Vítězslav. *MANAGEMENT a MARKETING* [online]. Nezvalova 423, Hradec, 2016 [cit. 2019-07-22]. ISBN 978-80-260-9723-5. Dostupné z: <https://halek.info/elektronicke-knihy/>.
- [3] HERNANDEZ, Michael J. *Návrh databází*. Praha: Grada, 2006. Profesionál. ISBN 80-247-0900-7.
- [4] KALNICKÝ, Juraj, Martin MALČÍK a Michal UHLAŘ. *Obecný management*. Ostrava: Repronis, 2012. ISBN 978-80-7329-305-5.
- [5] KUBÁLEK, Tomáš a Markéta KUBÁLKOVÁ. *Databázový systém Microsoft Access 2016*. Praha: Oeconomica, nakladatelství VŠE, 2016. Manažerská informatika (Oeconomica). ISBN 978-80-245-2165-7.
- [6] NEMEC, J., OCHRANA, F., PAVEL, J., ŠAGÁT, V. *Kontrola ve veřejné správě*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2010. 160 s. ISBN 9788073575588.
- [7] POKORNÝ, Jaroslav a Ivan HALAŠKA. *Databázové systémy*. Vyd. 2. přeprac. Praha: Vydavatelství ČVUT, 2003. ISBN 80-010-2789-9.
- [8] REKTOŘÍK, Jaroslav a Jan ŠELEŠOVSKÝ. *Kontrolní systémy veřejné správy a veřejného sektoru*. Praha: Ekopress, 2003. ISBN 80-861-1972-6.
- [9] SCHELLE, Karel. *Základy práva pro ekonomy*. Ostrava: Key Publishing, 2007. Právo (Key Publishing). ISBN 978-80-87071-17-5.
- [10] TETUR, V., JAROŇ, V., SAMEK, S. *Historická, procesní a institucionální analýza vnitřní kontroly v resortu Ministerstva obrany*. 1. vyd. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – odbor komunikace a propagace, 2012. 172 s. ISBN 9788072785858.
- [11] VEBER, Jaromír. *Management: základy, moderní manažerské přístupy, výkonnost a prosperita*. 2., aktualiz. vyd. Praha: Management Press, 2009. ISBN 9788072612000.
- [12] VEDRAL, Josef. *Kontrolní řád: komentář*. Vydání I. Praha: Ivana Hexnerová – BOVA POLYGON, 2015. ISBN 9788072731756.
- [13] VODÁČEK, Leo a Olga VODÁČKOVÁ. *Moderní management v teorii a praxi*. 3., rozš. vyd. Praha: Management Press, 2013. ISBN 9788072612321.

6.2 Ostatní zdroje a právní předpisy

- [14] Organizační řád Ministerstva obrany, čj. MO 162987/2018-SST MO ze dne 13. června 2018, ve znění ve znění 1. novely Organizačního řádu Ministerstva obrany, čj. MO 349728/2018-SST MO, ve znění 2. novely Organizačního řádu Ministerstva obrany, čj. MO 10806/2019-SST MO.
- [15] RMO č. 20/2012 Věstníku Inspekce ministra obrany, ze dne 17. 4. 2012.
- [16] RMO č. 40/2014 Věstníku Kontrola v rezortu Ministerstva obrany (vnitřní kontrolní řád), ze dne 27. 5. 2014.
- [17] RMO č. 41/2014 Věstníku Vyřizování petic a stížností (petiční a stížnostní řád), ze dne 27. 5. 2014.
- [18] Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů.
- [19] Usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb.
- [20] Ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů.
- [21] Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, = tzv. kompetenční zákon.
- [22] Zákon č. 15/1993 Sb., o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- [23] Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
- [24] Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
- [25] Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.
- [26] Zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu.
- [27] Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- [28] Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů.
- [29] Zákon č. 280/2009Sb., daňový řád.

- [30] Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole).
- [31] Zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky.
- [32] Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.
- [33] Nejvyšší kontrolní úřad [online]. [cit. 2019-07-22]. Dostupné z: <https://www.nku.cz/>

7 Přílohy

- 1) Výkon řídicí funkce v nejvyšším kontrolním orgánu resortu obrany.
- 2) Dotazník pro příslušníky odboru inspekce ministra

Příloha č. 1

Výkon řídicí funkce v nejvyšším kontrolním orgánu resortu obrany.

1. 1. 1919 – 13. 8. 1919	Dr. Josef SCHEINER
14. 8. 1919 – 22. 11. 1924	Dr. Josef Svatopluk MACHAR
1. 5. 1927 – 30. 12. 1933	arm. gen. Alois PODHAJSKÝ
31. 12. 1933 – 31. 7. 1939	arm. gen. Jan SYROVÝ
1. 3. 1946 – 3. 3. 1948	div. gen. Bedřich NEUMANN
4. 3. 1948 – 1. 1. 1950	gen. intend. Albin PLEVKA
15. 7. 1958 – 5. 10. 1958	z pověření plk. Rudolf VOTRUBA
6. 10. 1958 – 5. 11. 1961	z pověření pplk. Jaromír LIPINA
22. 1. 1963 – 24. 10. 1967	plk. Antonín ŠELEŠOVSKÝ
24. 10. 1967 – 19. 4. 1968	genpor. Karel RUSOV
19. 4. 1968 – 25. 11. 1969	genplk. Miroslav ŠMOLDAS
25. 11. 1969 – 6. 7. 1973	genmjr. Jan VOŠTĚRA
6. 7. 1973 – 16. 10. 1973	plk. Antonín ŠELEŠOVSKÝ
16. 10. 1973 – 28. 9. 1983	genmjr. Zoltán JAKUŠ
28. 9. 1983 – 28. 2. 1990	genpor. Ing. Josef TUROŠÍK
28. 2. 1990 – 13. 3. 1991	genmjr. Ing. Pavel PAŠEK
14. 3. 1991 - 30. 6. 1993	plk. Ing. Rudolf ŠILHÁN
1. 7. 1993 – 30. 5. 1997	plk. JUDr. Zdeněk RUSEK
1. 6. 1997 – 15. 5. 2001	genmjr. JUDr. Jaroslav ŠVÁBÍK
15. 5. 2001 – 1. 1. 2004	JUDr. Zdeněk ĎURÍČEK
1. 1. 2004 – 1. 7. 2004	genmjr. Ing. Jozef FEDORKO
1. 7. 2004 – 30. 9. 2008	brig. gen. Ing. Čestmír TESARÍK
1. 10. 2008 – 9. 4. 2009	plk. gšt. Ing. Vladimír LOŽEK
17. 4. 2009 – 19. 5. 2009	pověřen plk. gšt. Ing. Jiří KRÁL
19. 5. 2009 – 31. 12. 2009	plk. Ing. Jaroslav ZOBAČ
1. 1. 2010 – 30. 11. 2014	Ing. Jaroslav ZOBAČ
1. 12. 2014 – 31. 12. 2014	Ing. Antonín RADA
1. 1. 2015 – 31. 3. 2015	Mlada Princová
1. 4. 2015 – 31. 5. 2015	v zastoupení Mgr. Zoran Nerandžić
1. 6. 2015 – 31. 3. 2019	Ing Vlastimil Dušátko

Příloha č. 1

1. 4. 2019 – dosud

v zastoupení Ing Ignác Šarlák

Zdroj: TETUR, V., JAROŇ, V., SAMEK, S. *Historická, procesní a institucionální analýza vnitřní kontroly v resortu Ministerstva obrany*. 1. vyd. Praha: Ministerstvo obrany České republiky – odbor komunikace a propagace, 2012. 172 s. ISBN 9788072785858. Doplněno autorem.

Příloha č. 2

Dotazník pro příslušníky OIM

Vážení kolegové,

v rámci své závěrečné práce se na Vás obracím s prosbou o vyplnění anonymního dotazníku věnovaného využívání Databázového evidenčního systému (DES).

Prosím o zaškrtnutí příslušné odpovědi, případně uveďte Váš názor k danému dotazu.

Děkuji za spolupráci

1. Jaké oprávnění (roli) máte v DES u kontrolní akce, která Vám byla přidělena?

Vedoucí pracovník (role pro řízení)	Vedoucí nebo člen kontrolní skupiny (role inspektor)
--	---

2. Vyhovuje Vám oprávnění, jaké máte v DES?

Ano	Ne	Nevím
Váš názor:		

3. Vyhovuje Vám prostředí DES (např. grafická úprava, rozvržení buněk)?

Ano	Ne	Nevím
Váš názor:		

4. Je pro Vás složitá a časově náročná práce s DES?

Ano	Ne	Nevím
Váš názor:		

5. Je pro Vás DES přínosem při kontrolní činnosti (kontrolních akcích)?

Ano	Ne	Nevím
Váš názor:		

6. Jsou nastavené náležitosti v DES pro doplnění informací ke kontrolním akcím dostačující?

Ano	Ne	Nevím
Váš názor:		

Příloha č. 2

7. Doplnující otázka: Vaše případné návrhy na zlepšení DES?

Zdroj: autor, vlastní zpracování

Oskenované zadání práce

UNIVERZITA HRADEC KRÁLOVÉ
Fakulta informatiky a managementu
Akademický rok: 2017/2018

Studijní program: Systémové inženýrství a informatika
Forma studia: Kombinovaná
Obor/kombinace: Informační management (im3-k)

Podklad pro zadání BAKALÁŘSKÉ práce studenta

Jméno a příjmení: Věra Nebehayová
Osobní číslo: I14028
Adresa: Štětínská 364/15, Praha – Bohnice, 18100 Praha 81, Česká republika
Téma práce: Kontrola ve veřejné správě
Téma práce anglicky: Inspection in Public Administration
Vedoucí práce: Ing. et Bc. Martin Král
Katedra ekonomie

Zásady pro vypracování:

Cíl práce: Na základě výzkumu analyzovat využití databázového evidenčního systému příslušníky odboru inspekce ministra při průběhu kontroly a při plánování kontrol.

Osnova práce:

1. Úvod
2. Cíl a metodika práce
3. Teoretická část práce
 - 3.1. Manažerské funkce
 - 3.2. Státní správa
 - 3.3. Ministerstvo obrany
 - 3.4. Historie vnitřní kontroly v Ministerstvu obrany
4. Praktická část
 - 4.1. Databázový evidenční systém
 - 4.2. Průběh kontroly s databázovým evidenčním systémem
5. Vlastní výzkum
 - 5.1. Dotazníkové šetření
6. Závěry a doporučení
7. Seznam použité literatury
8. Přílohy

Seznam doporučené literatury:

- HÁLEK, Vítězslav. *MANAGEMENT a MARKETING* [online]. Nezvalova 423, Hradec, 2016 [cit. 2019-07-22]. ISBN 978-80-260-9723-5. Dostupné z: <https://halek.info/elektronicke-knihy/>.
- HERNANDEZ, Michael J. *Návrh databází*. Praha: Grada, 2006. Profesionál. ISBN 80-247-0900-7.
- NEMEC, J., OCHRANA, F., PAVEL, J., ŠAGÁT, V. *Kontrola ve veřejné správě*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2010. 160 s. ISBN 9788073575588.
- REKTOŘÍK, Jaroslav a Jan ŠELÉŠOVSKÝ. *Kontrolní systémy veřejné správy a veřejného sektoru*. Praha: Ekopress, 2003. ISBN 80-861-1972-6.
- TETUR, V., JAROŇ, V., SAMEK, S. *Historická, procesní a institucionální analýza vnitřní kontroly u resortu Ministerstva obrany*. 1. vyd. Praha: Ministerstvo obrany České republiky ? odbor komunikace a propagace, 2012. 172 s. ISBN 9788072785858.

VEBER, Jaromir. *Management: základy, moderní manažerské přístupy, výkonnost a prosperita. 2., aktualiz. vyd.* Praha: Management Press, 2009. ISBN 9788072612000.

Podpis studenta:

Datum:

13.8.2019

Podpis vedoucího práce:

Datum:

13/8/19